VI. évfolyam, 7. szám

1950 február 9

Ludas Matyi

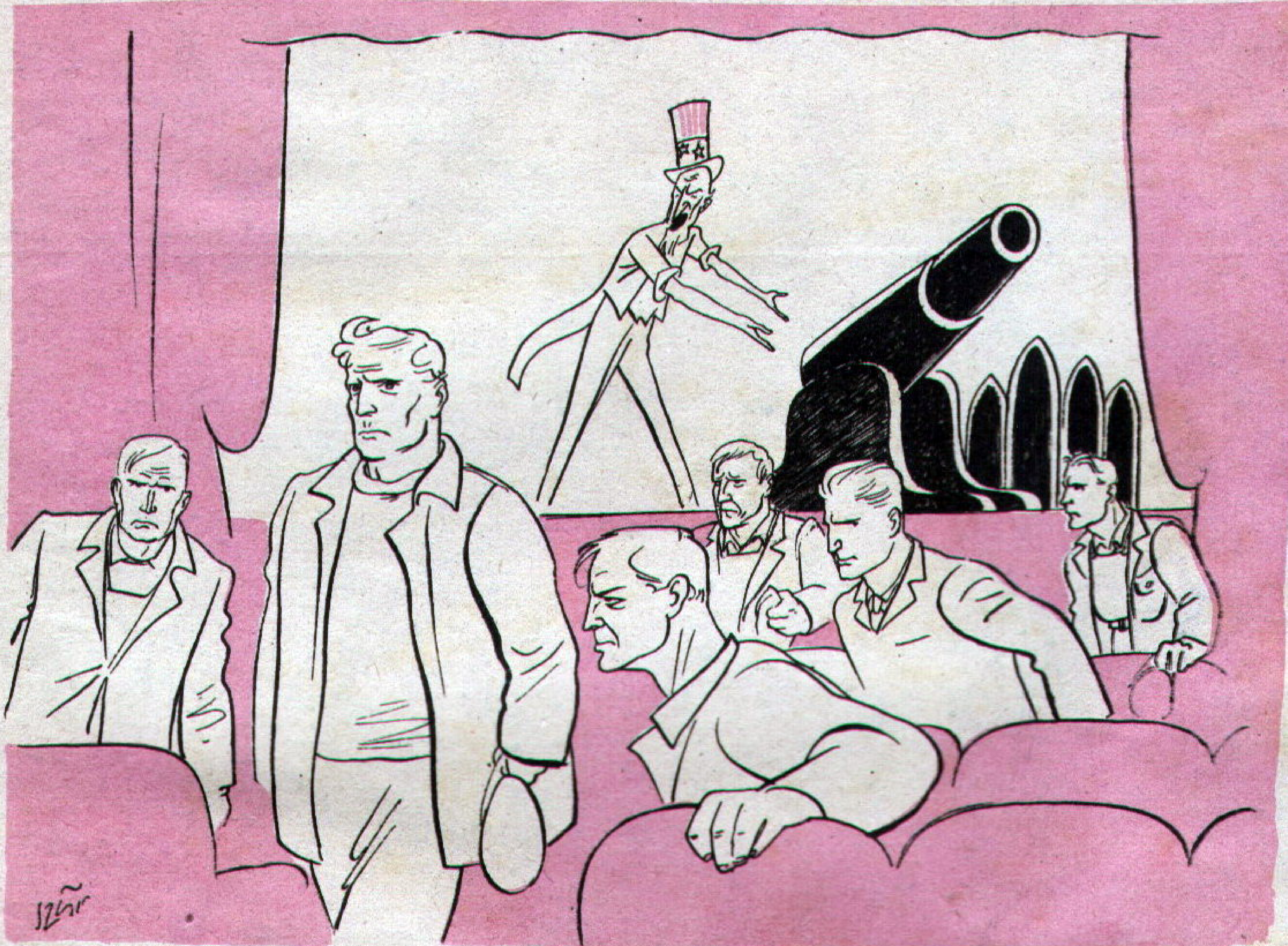

70 fillér

Félkilences munkakezdés a hivatalokban

— Fantasztikus! Pont félkilenc és ez a mindig későn jövő Cibere már itt van!
— Pszt! Azt hiszi, hogy még mindig nyolcra kell jönni.

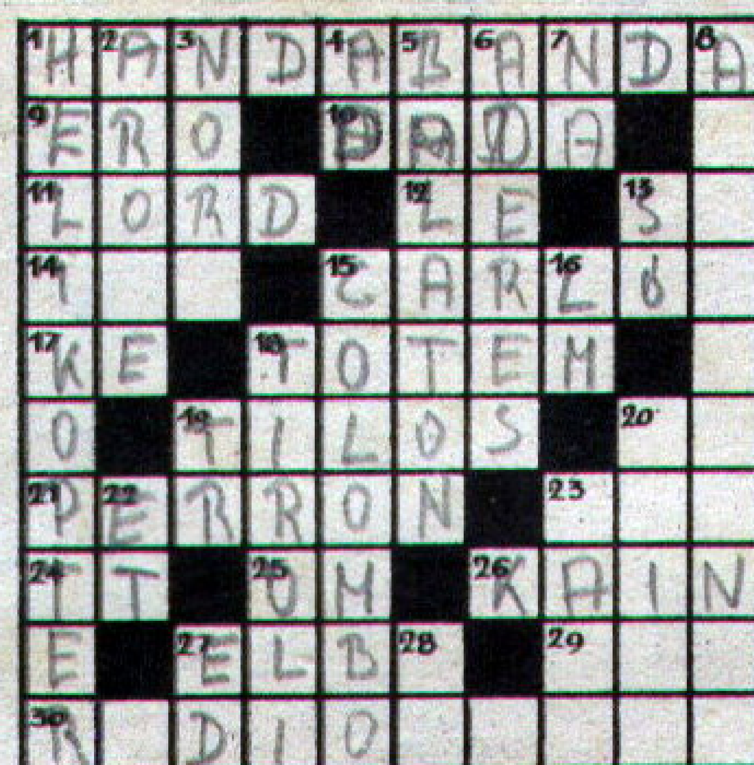
A VÉN KÓKLER

UNCLE SAM: Parancsoljanak feljönni a színpadra, a közönség közreműködésére van szükségem, hogy a nagy számot bemutassam . . .

CSAK a szórakozás kedvéért

(Nem kell beküldeni)

VIZSZINTES:

1. Nagy hűhó semmiért. — 9. „Leszek" — latinul. — 10. Csecsemőt táplál. — 11. Angol rang (újabban munkáspárti képviselők is elérhetik.) — 12. Igekötő. — 13. Tiltószó. — 14. A Halotti beszéd egyik jellegzetes szava. — 15. Schiller hőse, II. Fülöp terhelt fia. — 17. Kicsinyítőképző. — 18. Primitív népek tiszteletének tárgya. — 19. Nem szabad! — 20. Kettős mássalhangzó. — 21. pályaudvar része. — 23. A dohányos teszi. — 24. A múlt idő jele. — 25. A domb közepe. — 26. Az első gyilkos. — 27. Történelmi sziget a Tirreni-tengerben. — 29. Romváros Örményországban. — 30. A gyökérlábú egysejtűek egyik rendje.

FÜGGŐLEGES:

1. Emelőcsavaros, forgószárú repülőgép. — 2. Svájci üdülőhely. — 3. Ibsen műve. — 4. Ige, és latin prepozíció. — 5. Hazánk egyik természeti szépsége. — 6. Középkori büntetőeszköz, névelővel. — 7. A nairium jele. — 8. Keletafrikai királyság. — 13. Fűszer. — 15. Ceylon fővárosa. — 16. Lapunk betűjele. — 18. Rövid nadrágot hord és jódlizik. — 19. T. R. — 20. Ilyen akadémiánk is van. — 22. És, latinul. — 23. A Mosel mellékfolyója. — 27. E. D. — 28. Rang megkülönböztetés.

Valahol Olaszországban

Orvos: Én előírtam magának, hogy jobban táplálkozzék, de azt nem mondtam, hogy kérjen munkát és kenyeret a kormánytól.

(VIE NUOVE, ROMA.)

Rövid történet egy hosszú nadrágról

A Titán nem valami mitológiai szörny, hanem kashaszövet. Ezt a meglepő tényt az állami áruházban tudtam meg. Ide viszont úgy kerültem, hogy a nyereségrészesedést tegnap osztották ki és ennek eredményeképen Dagács barátommal nadrágbeszerző expedíciót indítottunk.

Ebbeli töprengéseim közepette ismerkedtem meg a Titánnal és barátságunk eredményeképen csakhamar egy borotvaéles nadrág boldog birtokosa lettem. Szép nadrág volt.

Nem így Dagács, akit szintén a nadrágszerzés ősi ösztöne űzött ide. Megtapogatott minden anyagot, azután valami eszébe juthatott, mert hirtelen elköszönt és kivágtatott a forgóajtón.

Dagáccsal ma reggel találkoztam az öltözőben. Mindkettőnkön új nadrág feszült, illetve pontosabban csak rajtam, mert Dagácsé úgy állt, mint tehénen a gatya. Szárai rogyadozva hullottak a földre, hónaljban pedig erősen vághatott, mert állandóan igazgatta azt a két spárgát, aminél fogva nyakában lógott.

— Na, mi az? Talán nem tetszik? — rivallt rám szigorúan.

— Tudod milyen nadrág ez?

— Tudom — feleltem illedelmesen — ócska rongy.

— Na igen, a külsejét illetően. Mert ez nem valami típus hózi, hanem eredeti amerikai . . . Az igaz, hogy használt meg nagy is egy kicsit de nézd meg, micsoda anyag. Ha tudnál angolul, láthatnád a cimkéjén, hogy 290 százalékos gyapjú szövet és 13 százalék gúnárgyapjú is van benne, egyszóval nem vitás, hogy megérie a kétszáz froncsit.

Dagács nadrágján a két hátsó gomb alatt pompás cimke ékeskedett zöld alapon narancsszínű betűkkel, ügyetlenül odavarrva:

COLGATE SHAVING STICK

— Te, Dagács, a cimkéd azt jelenti, hogy: Colgate borotvaszappan.

Dagács látszólag megrendült, de nem hagyta az igazát.

— Nézzük csak meg alatta, biztos oda lesz kiírva, hogy tiszta gyapjú, ilyen finom anyag nem is lehet más.

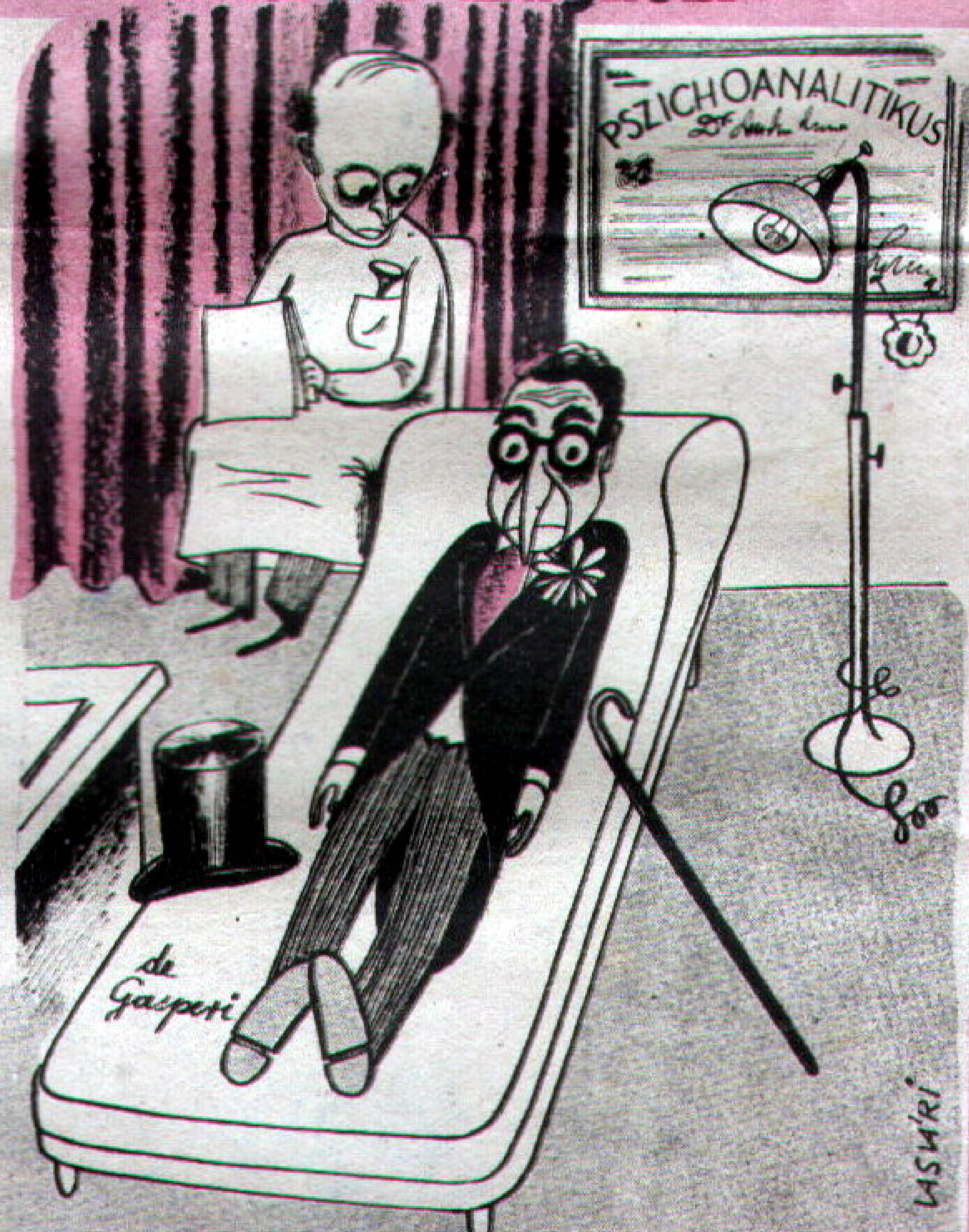
Alatta is megnéztük és ott is volt egy felirat, belényomva a bélésbe:

Újpesti Kisipari Szövetkezet

TIPUS NADRÁG

Fogyasztói ára: 128.— Forint

Római diagnózis

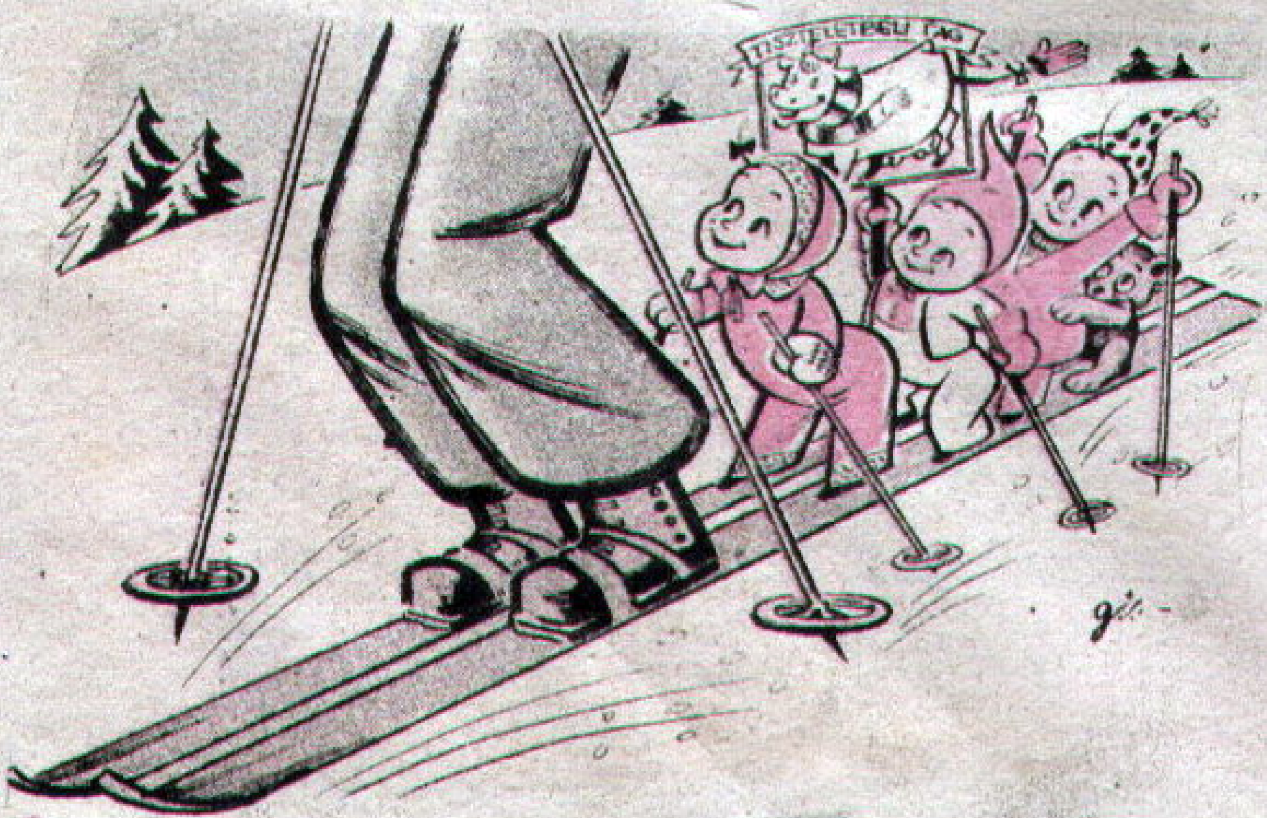
DE GASPERI: Doktor úr, folyton az az érzésem, mintha valakik, valamiért tüntetnének ellenem.

ORVOS: Tipikus üldözési mánia.

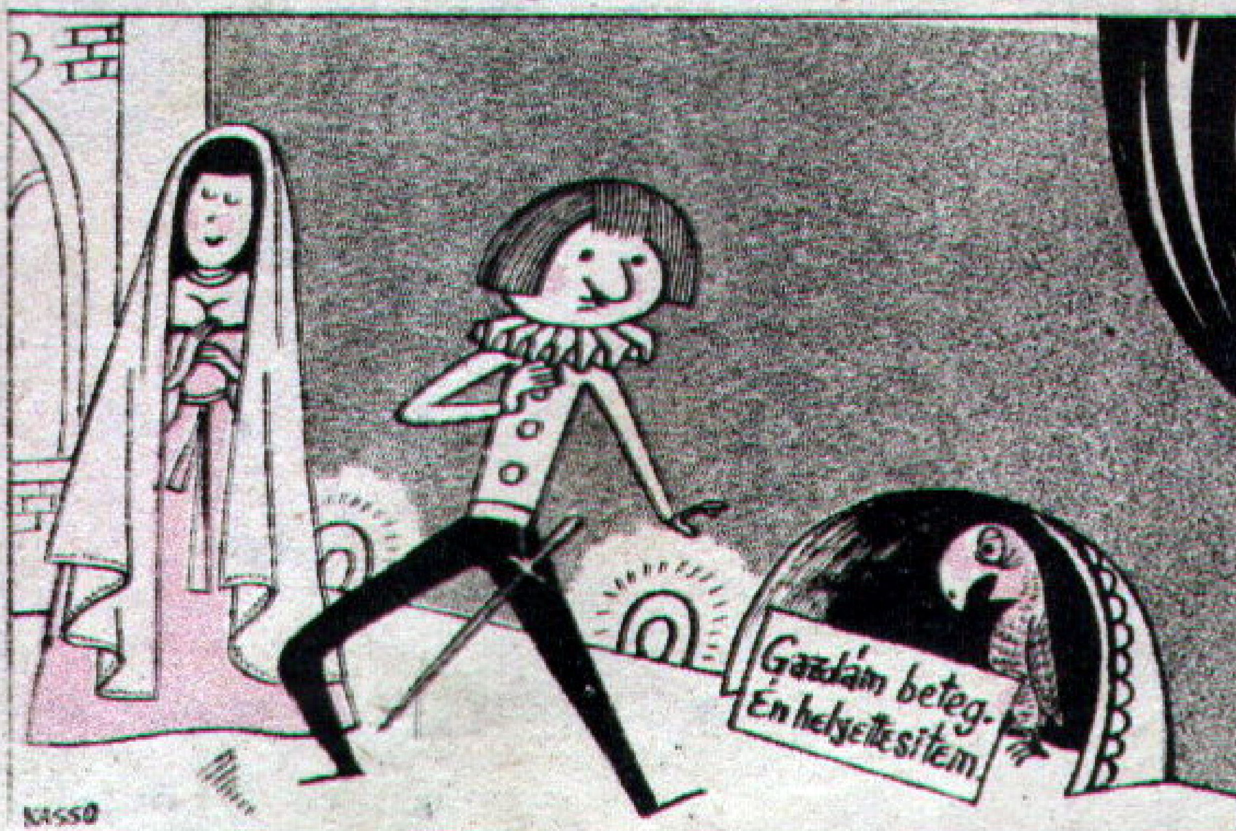
DE GASPERI: Üldözési mániában szenvedek?

ORVOS: Dehogy, kérem, az olasz nép szenved, mert magának az a mániája, hogy üldözi őket . . .

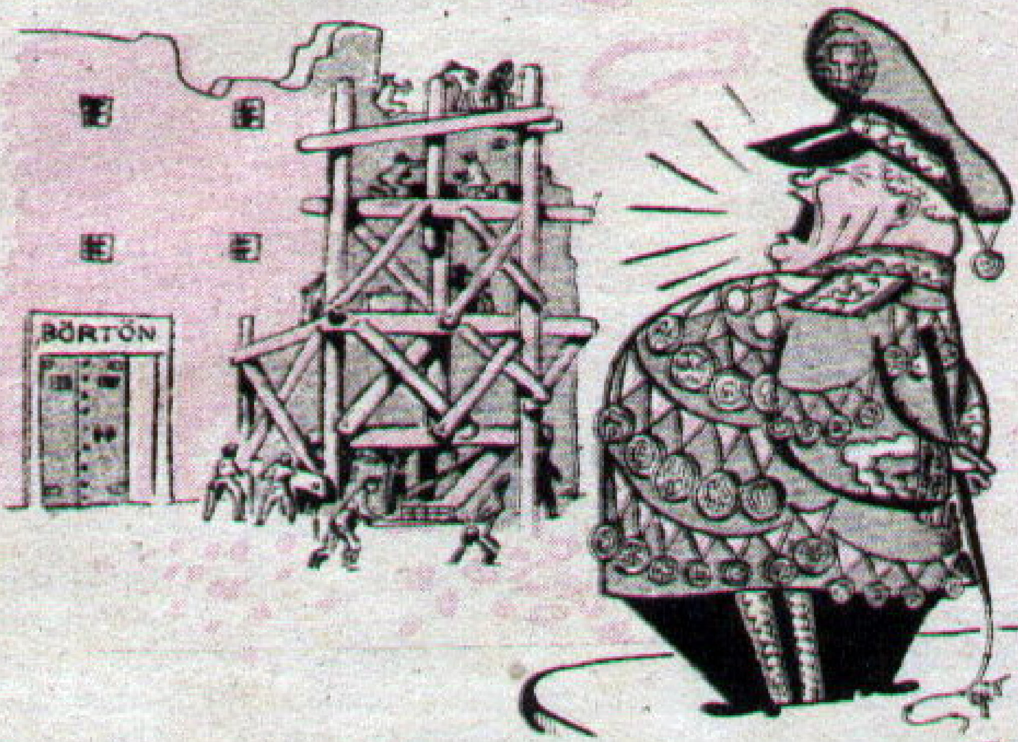
A legifjabbak sísportja

Kötelességtudó papagáj

Igy épít Tito

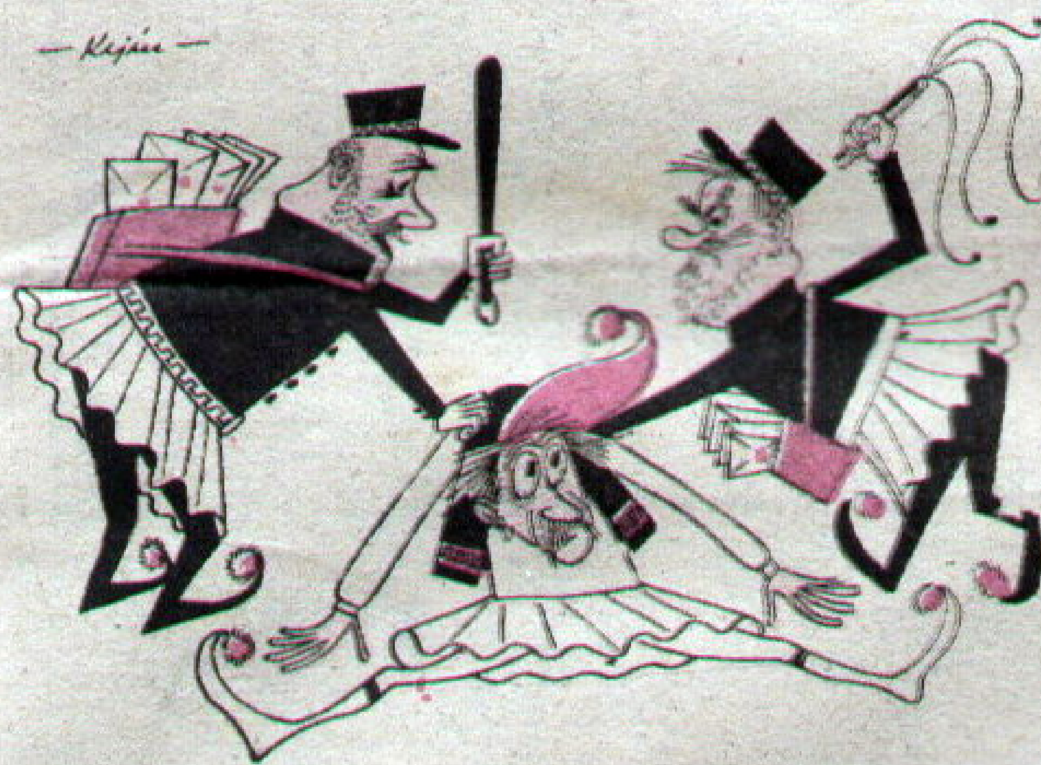
— Hé, siessünk ezzel az építkezéssel, nehogy fedél nélkül maradjanak a montenegrói hazafiak!

Vasárnap a hegyek közt

— Nem értem ezt az embert, miért nem kiabál segítségért?

Athénban a postássztrájk miatt rendőrök kézbesítik a leveleket

— Ne féljen, Popudosz úr, ma csak egy anzixkártya érkezett.

Gádor Béla:

Helyszini közvetitésünk Washingtonból

Kedves hallgatóink, itt vagyunk a Fehér Házban, éppen szembejön velünk két becsületes, munkában megőszült szenátor, akik láthatóan az amerikai nép ügyéről tárgyalnak egymásközt. Hallgassunk csak oda:

„... ott is leesik kétszázezer dollár tisztán és akkor már az államtitkár is benne van...“

Ugyebár jól sejtettük, kedves hallgatóink, fontos politikai tanácskozásról van szó. De menjünk tovább, intelligens beszéd hallatszik az egyik szobából, lépjünk csak be, ahá, kedves hallgatóink, jó helyen járunk, ez maga Truman elnök úr, ráismerünk tisztes ősz fejére s jóságos kék szemére, amelyben annyi pénzsóvárság lobog. Mikrofon van az elnök úr előtt, azon keresztül üzen az amerikai népnek, amint látjuk, kedves hallgatóink, itt mindenki a néppel törődik ebben a szép nagy palotában, hallgassuk csak, mit üzen Truman úr:

„... nekünk is meg van az ötvenéves tervünk, Krisztus után 2000-ben az amerikaiak átlagos jövedelme háromszorosa lesz a mainak...“

Ez ugyebár nagyon biztató és kecsegtető, kedves hallgatóink, de most menjünk ki az utcára és hallgassuk meg ezt a kedves Mr. Thompsont, aki éppen most bujt be egy kapu alá, hogy meggémberedett tagjait összehúzva alhasson néhány percet addig, míg a rendőr el nem veri onnét... Helló, miszter Thompson, miért alszik ilyen hidegben a kapu alatt, nem egészséges dolog ez... Nyilatkozzék a rádiónak kedves Thompson...

„Azért alszom az utcán, mert nincs munkám és nincs lakásom, a fene egye meg már ezt az egész...“

Köszönjük, kedves Thompson barátunk, tegyen egy kis ujságpapírt a mellére, nehogy tüdőgyulladást kapjon. Hány éves maga kedves Thompson?

„Ötven, de bár dögöltem volna meg...“

Egyszóval ötven éves, kedves Thompson, akkor mire Isten segítségével százéves lesz, addigra éppen befejeződik Mr. Truman ötvenéves terve. Mennyi jövedelme van most önnek, Mr. Thompson?

„Nekem nincs semmiféle jövedelmem!“

Nahát ennek pont a háromszorosát fogja kapni, de ha a milliomosok jövedelme jobban emelkedik, amire van remény, akkor Mr. Thompson átlaga is nőni fog. Mert itt, kedves hallgatóink, a szabadság és korlátlan lehetőségek hazájában mindig csak Thompsonról van szó, az ő életéről és jólétéről, hogy nyugodtan álomra hajthassa fejét a kapumélyedésben, amelyet megvéd minden bolsevista veszedelemmel szemben a demokratikus kormány. És ha most még nincs is munkája és lakása ennek a kedves Thompsonnak, nem számít, átmeneti jelenségek ezek, Kr. u. 2000-ben övé lesz a legpazarabb kapumélyedés az egész USA-ban. Csak az a fontos, hogy bízzon Istenben, hallgassa az Üzeneteket és igyon cocacolát. És most, kedves hallgatóink, mielőtt még az a rendőr ideér, kérjük meg a mi Thompson barátunkat, szóljon egy pár szót a mikrofonba, üzenjen valamit most ő Truman elnök úrnak... Tessék, Mr. Thompson...

„Truman elnök úrnak azt üzenem, hogy az a...

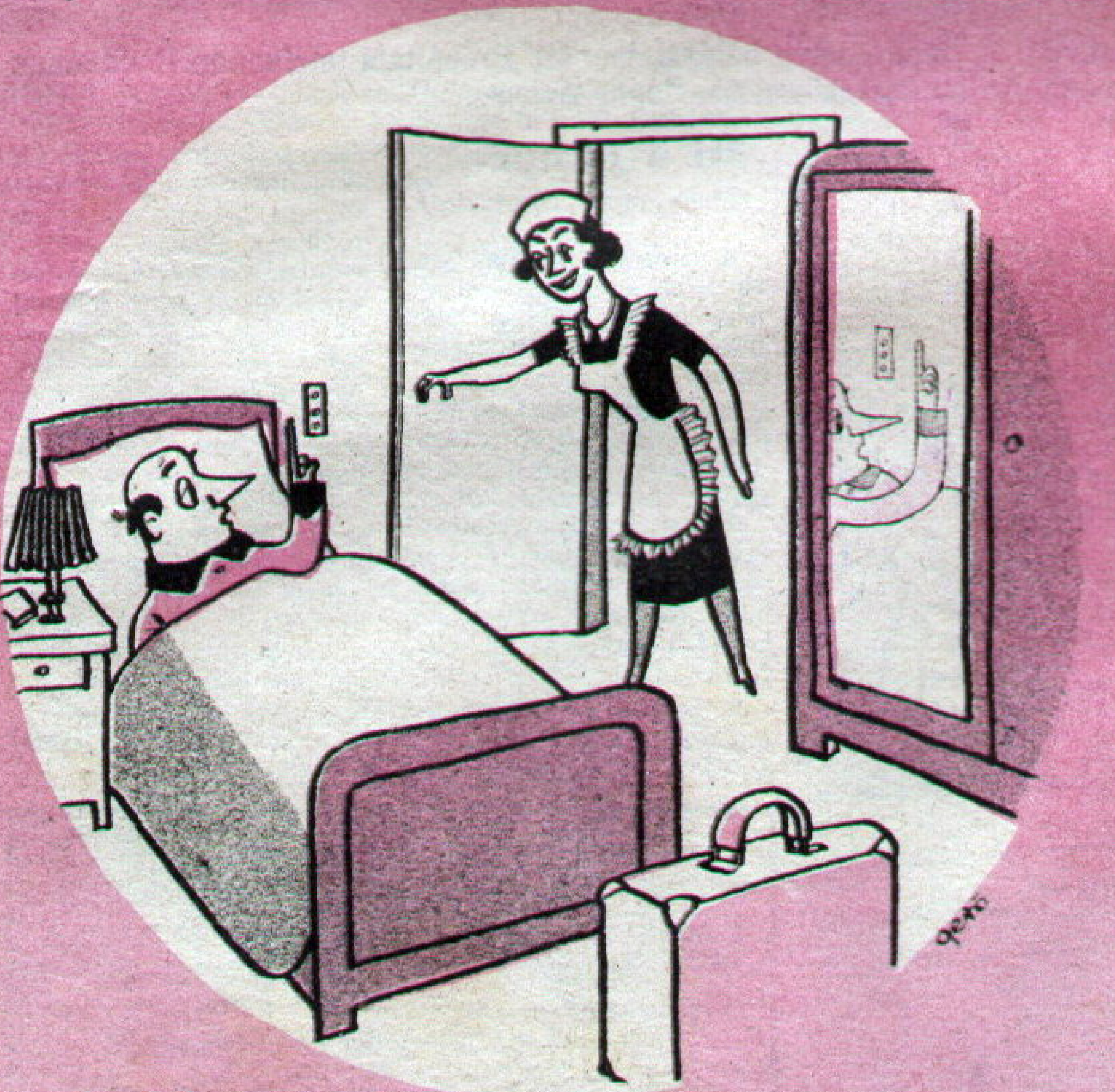
Bocsánat, kedves hallgatóink, átkapcsolunk a „Biribiri“ bárba, ahol az úriközönség táncol:

Ó baby, ó baby,
Micsoda lába van néki,
Ó yes, ó yes...

KISMADAR: Ha tudná, elnök úr, hányan irigyelnek engem azért, amit most tettem!

Ujból leszállították a szállodai szobák árát

— Mikor szabad fölkeltenem?
— Reggel hatkor kelnék, de ha közben megint leszállítják a szoba árát, keltsen fel, hogy tudjam, mikortól alszom olcsóbban.

Imperialista híradó

Tokio

Hirohitó japán császár meglátogatta az egyik tokiói kórházat. Az egyik sarokból halk hang köszöntötte:

— Banzáj!

A császár csodálkozva nézett a sarokba, de nem látott senkit. Tovább akart indulni, amikor a hang szemrehányóan folytatta:

— Nem ismer meg, felség? A háborúban az ön vezénylete alatt szolgáltam tífuszbacillusi minőségben...

Páris

Tegnap este két munkanélküli beszélgetett a Pont Neuf alatt.

— A franciák életnívója — mondta az egyik — olyan, mint az amerikai fegyverek.

— Hogyhogy? — kérdezte az egyik.

— Úgy, hogy mindakettőt az amerikaiak szállítják le.

Bajok vannak Angliában a bálnahússal:

(a kutyának sem kell!)

Február másodikán

— Mondd, öregem, te visszamászol a barlangodba?
— Hát persze. Csak egy friss Ludas Matyiért bújtam ki...

MŰVELŐDIK a falu

— Hol van a Szabad Föld Téli Este?
— Ahonnan a világosság jön!

B. B.:

Fontos szamóca ügyben . . .

Tisztelt Szerkesztőség!

Elnézést kérek, hogy fontos gyümölcsügyben zavarok, de én, mint mélyhűtött szamóca, megdermedve *hallottam, hogy a Time nevű lapban* egy amerkai tudósító beszámolván Titónál tett látogatásáról, (mely Titót egyébként a tudósításban a „mi gazemberünknek”, tehát amerikai gazembernek becézte), azt állítja, hogy a titóista ifjúság dalokat énekel róla. Többek közt ezt a dalt:

Titó harmatos szamóca

Egész népünk büszke rá . . .

Gyümölcstani kérdésem, hogy létezik-e egyáltalán ilyen súlyos szamóca és ha nem, akkor milyen jogon bitorolja ezt a szép nevet Titó? Kérdésem továbbá, hogy amennyiben Titó egyáltalán nem szamóca, akkor micsoda? Amennyiben a választ teljes mértékben nem tudják kiírni az ujságba, szíveskedjenek levélben értesiteni. Ezenfelül az a gyanum, hogy az amerikai tudósító azt akarta közölni, hogy Titó egy finom gyümölcs! Lehet, hogy így van, de véleményem szerint ez teljesen felesleges, mert egyrészt ezt mindenki tudja róla, másrészt szószaporitás, hiszen közli, hogy amerikai tulajdonban lévő gazember. Önöknek mi a véleményük? Na, úgy-e? Ám nem is ezt akartam kérdezni, hanem harmatügyi dolgot. Ugyanis egyáltalán nem megy a fejembe, hogy hol fér el Titón a harmat, mikor tudvalevően leülni is csak akkor tud, ha előzően megszabadítja kocsányát, (azt a részt, ahol mi szamócák ülünk), néhány tucat rendjeltől. Érdekelne még az is, hogy amerikai harmat hull-e rá és személyesen veszi fel, vagy Gyilaszt küldi-e a csekkért? Arra is kérek választ, hogy ha Titó amerikai gazember, akkor milyen gyümölcs például Bevin, avagy Truman? És, hogy Titónak milyen szaga van, mert nekünk valódi szamócáknak állitólag jó az illatunk. Persze nem mondom, szamócája válogatja . . .

Tisztelettel egy kíváncsi szamóca,
jelenleg harmat,
rendjel és hóhérok nélkül.

Levélváltás

1

Mélyen tisztelt Conally úr, kedves szenátorom!

Jelen levelemmel egy félreértést szeretnék eloszlatni. Szeretném, ha Amerika közvéleménye tudomásul venné, hogy Franco, akit mi hosszú ideig csak vén fasiszta gyilkosnak emlegettünk, nem is olyan vén. Javakorabeli ember, amellett igen jól konzervált, bizonyos vonatkozásban még a nőknél is sikerei vannak. Lássuk be tehát, hogy igaztalanok voltunk ezzel a derék tanférfiúval szemben. Én nem haragszom az amerikaiakra, régi amerikai szokás a felületes véleményalkotás, hiszen egyes túlzó amerikaiak még Hitlert és Mussolinit is fasisztának tartották. A mi feladatunk csak az, hogy rehabilitáljuk Francot, ő majd aztán rehabilitál bennünket.

Acheson

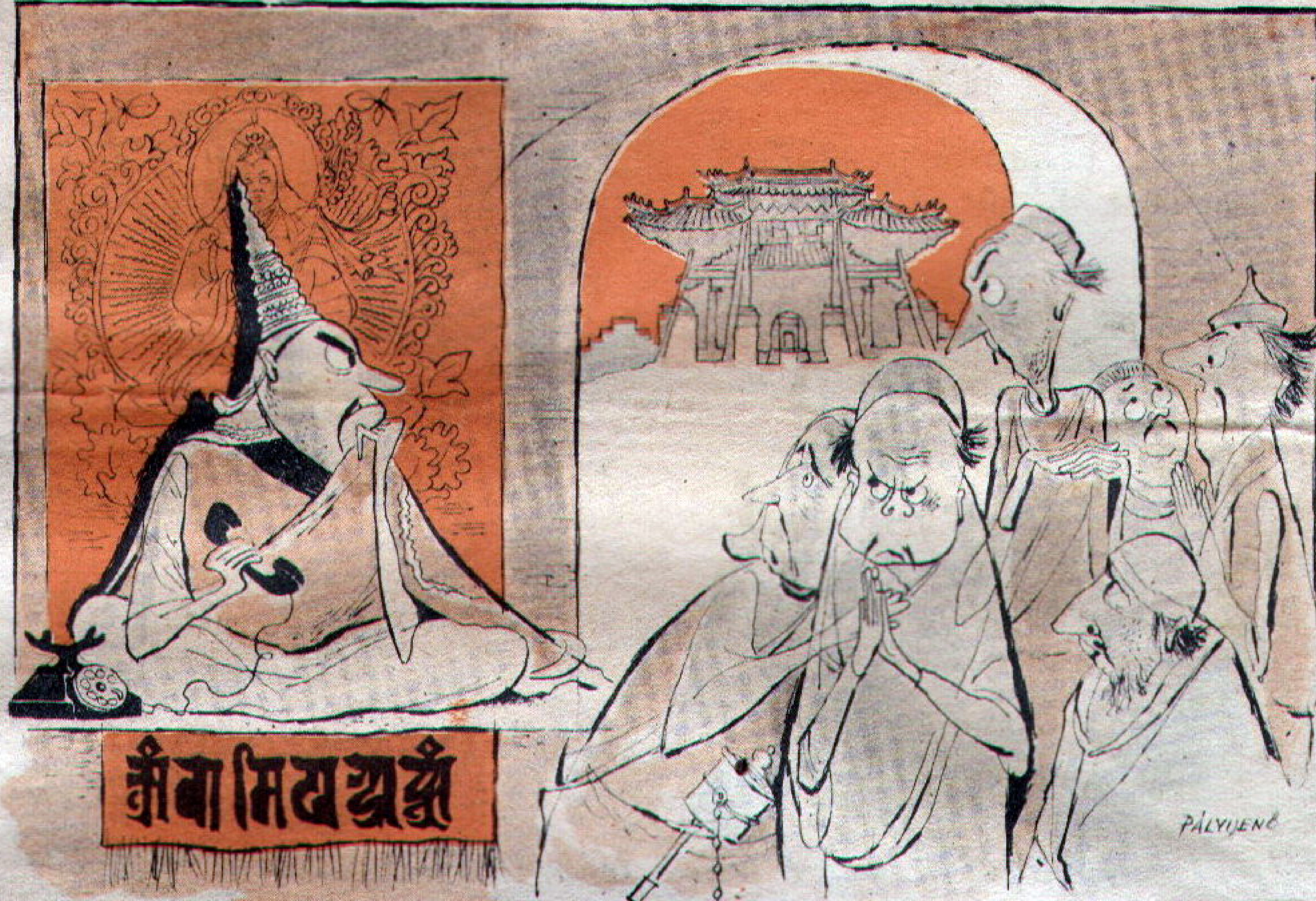
2

Mélyen tisztelt Acheson Úr!

Megkaptam kedves levelét, amelyben eloszlatja a Francoval kapcsolatos félreértéseket. Jómagam teljes mértékben egyetértek Önnel, hiszen én már évek óta tudom, hogy Franco demokrata és Spanyolország csak egyetlen téren marad el a demokratikus Amerika mögött: Spanyolországban nem lincselik a négereket. De ez igazán nem rajtuk múlik.

Fallangista üdvözlettel:

Conally

Dalai Láma (a papjaihoz): A Néphadsereg határainkon áll. Próbáltam telefonálni Buddhának, de mással beszélt, hát most megpróbálok összeköttetésbe lépni Achesonnal.

RAKODÓSZTRÁJK

Amerikai hadianyaggyáros: New-Yorktól idáig az a párezer kilométer könnyen ment. De hogy jut az áru innen a partra? . . .

Mi a jampec?

(Tudományos ismertetés)

A jampec a kétlábú, gerinctelen emlősök családjába tartozó élőlény, latin nevén Jampecus Budapestiensis.

Származását illetően eleinte az a felfogás uralkodott, hogy átmeneti alak a majom és az ember között. Mások azon a véleményen vannak, hogy a jampec eleinte normális gyermek és csak környezete hatására alakul át az idők folyamán.

A jampec a meleg éghajlatot kedveli és főleg a város belsejében lévő espressókban tenyészik. Táplálékát javarészben rágógumi, feketekávé és rémhírek alkotják.

Általában sok hasonlatosságot mutat az ősemberrel. Táplálékát nem munkával, hanem gyüjtögetéssel szerzi meg. Vallása az önimádat. Ennek szertartásai az ötórai tea nevű bálványimádásokon zajlanak le.

Ilyenkor az ideggyógyászok által vitustáncnak nevezett rángó mozgásokat végzik a monoton zene ütemeire és egészen a révület határáig rugdossák egymás bokáját, melyre a szertartás iránti tiszteletből keresztcsíkos zoknit húznak.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA.
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ.
Kiadja a Szabadság Lapkiadóvállalat.
Felelős kiadó: GOLÁCS ERNŐ.
Szerkesztőség: Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Telefon: 127–750, 128–031.
Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3.
Telefon: 143–012, 143–017.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda N. V. offset-körforgógépén, V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Február elseje az iskolában

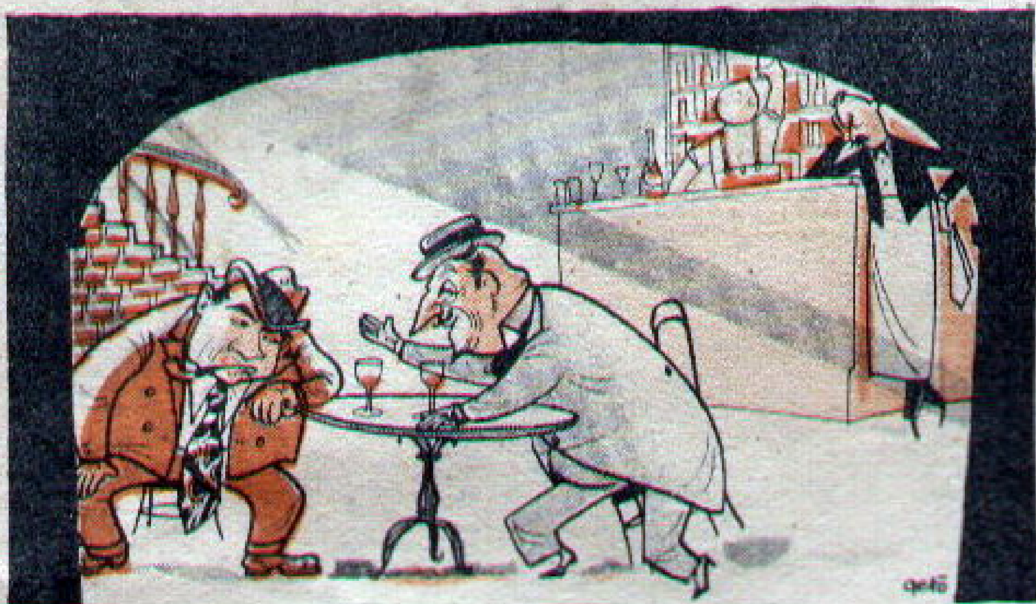
A gyerekek egy csomó hetest kaptak, a tanító bácsi egy csomó huszast.

Newyorki pillanatfelvétel

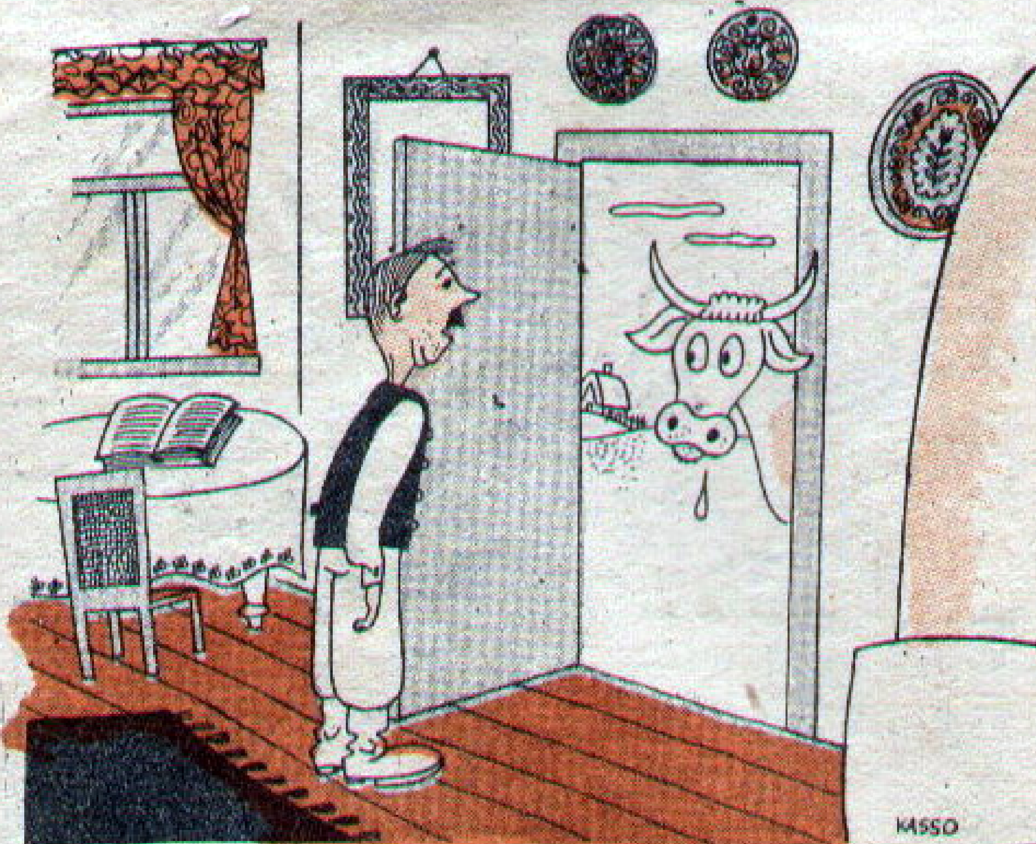
— És még azt mondják, hogy itt vízhiány van...

MARSEILLEBAN

— És mi volna Mr. Brown, ha a maguk által nekünk küldött Marshall-fegyvereket, amiket nem raknak ki, maguk mindjárt Vietnamba küldenék helyettünk és a mi Vietnamnak szánt fegyvereinket, amiket nem raknak be, mi megtartanánk, mint Marshall-szállítmányt?

Jobb a traktor

A marha: Most mondja meg gazduram, akar-e szántani velem tavasszal vagy sem, mert ha nem, elmegyek levesbe.

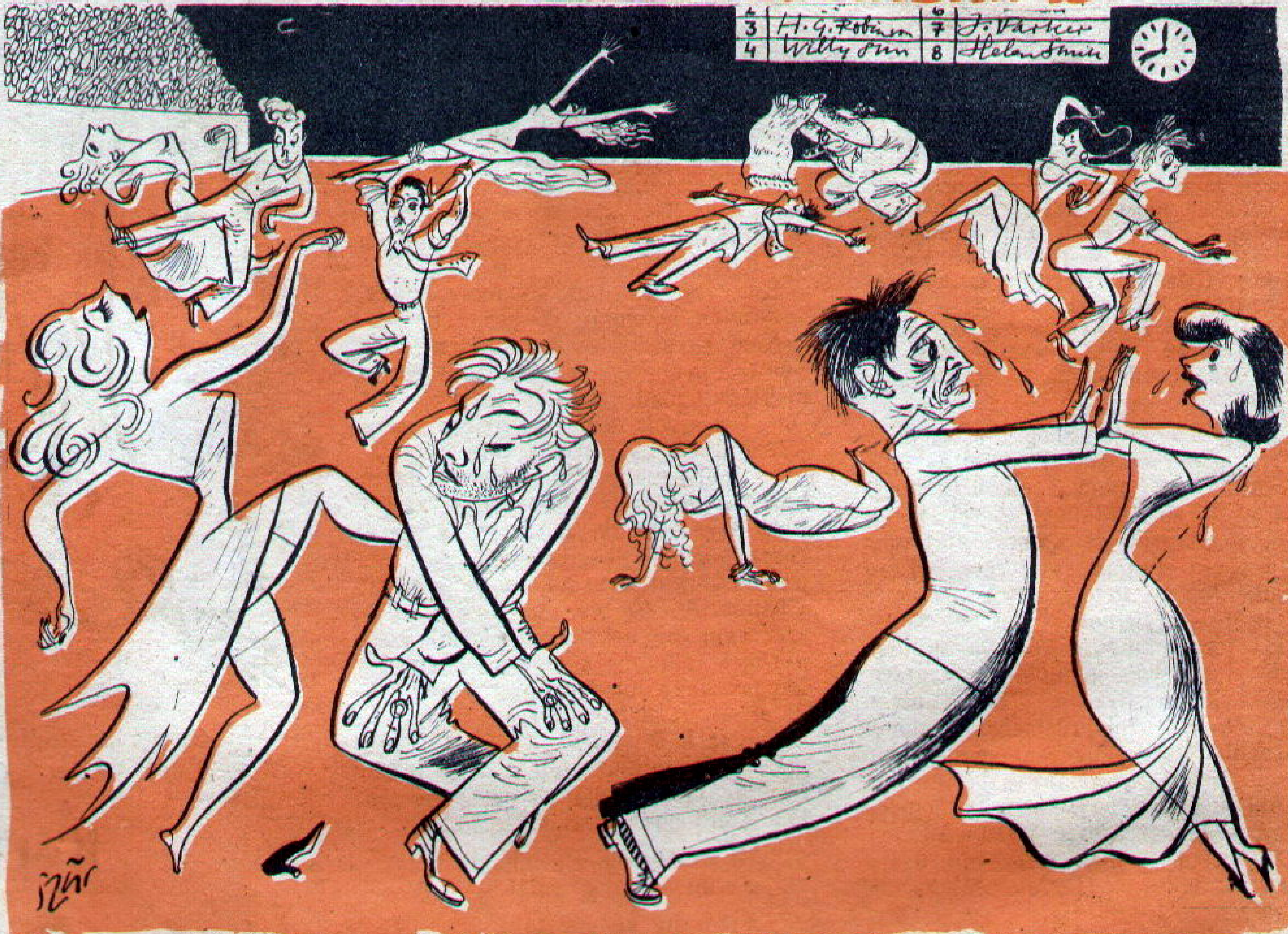
Gyermekszáj-rekord

A hároméves Evike hallja, amint szülei arról beszélgetnek, hogy Juliska néninek műfogsora van.

Néhány nap mulva látogatóba jön Evikéékhez Juliska néni és a gyerek megkérdi:

— Mondd néni, igaz, hogy neked műsoros fogad van?

VERSENYLÁZ AMERIKÁBAN IS

A hatnapos rumbaversenyen újabb és újabb rekordok születnek.

Február 2.

Képzelhetik meglepetésemet, amikor február másodikán kora reggel Üllői-úti ötödikemeleti lakásom ajtajában megjelent a közhitbeli medve.

— Bambergerék a szomszédban laknak — mondtam neki udvariasan, mert nem tudtam elképzelni, hogy a medve hozzám jött volna.

— Téved uram, — mondotta a medve finom mosollyal. — Önt keresem.

— Dehiszen kegyednek ilyenkor a barlangja előtt kéne tartózkodnia — mondtam udvariasan, de egy kicsit idegesen.

— Kéne — ismerte el a medve. — De nem tartózkodom. Idegek kellenek ahhoz. Tudja, ilyenkor február másodikán jönnek a humoristák és vicceket mondatnak velem. Öreg vagyok én már az ilyesmihez. Inkább én szeretnék magától egy-két dolgot kérdezni. Tudja, hogy átaludtam a telet. Mi ujság a világpolitikában?

Elmagyaráztatta magának az angol helyzetet, a francia helyzetet, a spanyol helyzetet és a nyugatnémet helyzetet, majd szivarra gyujtott és hosszan elgondolkozott.

— Minden rendben volna — jegyezte meg hosszú hallgatás után — ha Truman medve volna.

— Miért? — kérdeztem csodálkozva.

— Mert akkor télen aludna és rendbe lehetne hozni a nyári marhaságait. Aztán nyáron megint csinálhatná a marhaságokat és azokat a következő télen hoznák rendbe. Egy kis ujítás — tette hozzá szerény mosollyal.

Nemsokára búcsúzott, de az ajtóban megállott:

— Izé... Ne haragudjon... Szabad most egy utolsó kérdést... Maga most kimegy, vagy bentmarad? Ugyanis ma február másodika van és mi medvék igen babonásak vagyunk...

*

Az olvasó persze azt hiszi, hogy most jön az ócska trükk, bejelentem, hogy ekkor feldőlt a seprü és felébredtem, mert csak álmodtam az egészet.

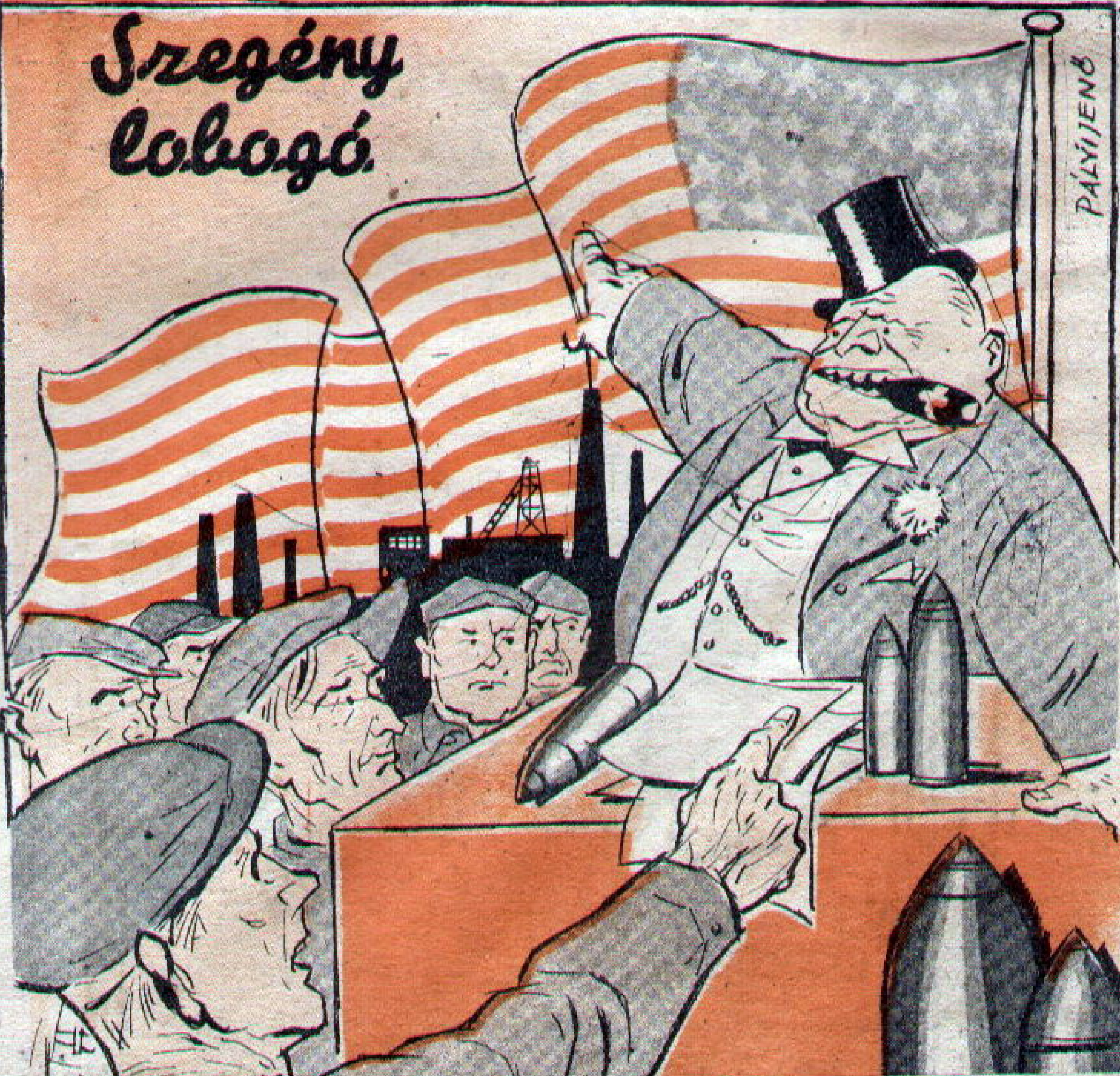
Hát tévedés.

A medve ébredt fel, mert ezt a medve álmodta.

Gergely Miklós.

Lengyelkápolna

TŐKÉS: Barátaim, nagyon vigyázzunk, hogy szenny és piszok ne érjen ehhez a zászlóhoz!

MUNKÁSOK: Akkor vigyázzon, hogy maga ne érjen hozzá.

KULTURFRONT

Irjunk halhatatlan verseket!

(Laptársunk, a Színház és Mozi cikksorozatban tanítja meg nyájas olvasóit a színműírással kapcsolatos tennivalókra, abban a feltevésben, hogy aki a cikkeket figyelmesen elolvassa és kedvet érez a drámaíráshoz, játszi könnyedséggel léphet Molière nyomdokaiba. E sorok írója a Színház és Mozi cikkeiből már megtanulta, hogy erre az alapeszmére (?): „a bátorság mindig elnyeri jutalmát" — színművet lehet építeni, feltéve, hogy a szerző már eleve tudja főhősei kilétét, jellemét, testsúlyát, arcszínét és esetleges gyermekkori betegségeit.

Laptársunk így kezébe kaparintván a drámairodalom ügyét, nekünk más feladatot kell vállalnunk.)

*

Kinek nem jutott még eszébe, hogy jó volna verset írni? A versírás egyszerű, kedves munka, amellett hasznos és olcsó időtöltés! A jó költőt népe megbecsüli és szobrot állít neki a főváros forgalmas terein. (Lásd Arany János, Petőfi, stb.) Érdemes tehát! Nosza, írjunk verset!

Ha jól szemügyre vesszük, minden vers alapja egy gondolat, egy érzés, vagy valami ilyesmi. Nincs olyan vers, amelynek alapeszméjét ne mondhatnánk el egyetlenegy mondatban. Nézzünk néhány példát:

Aki megöli a férjét, nem tud mosni. (Arany János: Ágnes asszony.)

Ha beteg a menyasszonyod, üss a szamár fejére. (Petőfi: Megy a juhász.)

Egy férfit halva találnak, menyasszonya beleőrül a sok cécóba. (Arany János: Tetemrehívás.)

De alkalmasak versnek a legegyszerűbb *alapeszmék is, mint például:*

Ki mint vet, úgy arat.

Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van.

Nem ütik a jogászt agyon.

Az évek szállnak.

Nézzük most meg, hogyan jött létre például Arany János „Családi kör" című igen sikerült költeménye.

A költő először is leírta az alapeszmét: **jól megvan a család vidéken.** Ezt leírta egy cédulára. Ezekután puha ceruzával egy másik papírra leírta tervezett versének fő motivumait. Ugymint:

1. Este van.
2. Hazajön a papa vállán tarisznyával.
3. Kéregető hadirokkant enni kap.

Amikor eddig eljutott, már érezte, hogy jó lesz a vers, mert sikerült arányosan csoportosítani az anyagot. Ezekután apró kis cédulákra fölírta magának a következő alszempontokat:

1. Mi a helyzet az eperfával naplemente után. 2. Éjibogár-ügy. 3. A háziállatok elhelyezkedése az udvaron.

Ezekután már rátérhetett az első főmotivum 1-es alszempontjának megfogalmazására. Ez a legegyszerűbben így hangzott:

Este van, este van, kiki nyugalomba,
Feketén bólongat az eperfa lombja.

Nem egyszerű és nem kézenfekvő? Szinte nem is lehetne másképpen megfogalmazni. Amikor ezzel a két sorral megvolt, az első alszempontot lestrigulázta és rátért a vers folytatására, melyben az eddigiekhez teljesen hasonló módszert alkalmazott, szigorúan szemelőtt tartva, hogy a verssorok végei összecsengjenek. Ez utóbbit azzal érte el, hogy rímeket alkalmazott. Az olvasónak ez a módszer nem fog nehézséget okozni, mert a rímek alkalmazására a versirodalomban már meglehetősen nagy példatár áll rendelkezésére.

Fontos követelmény: írjunk jó rímeket. Ne sajnáljuk a fejtörést! A jó rím emeli a vers nívóját és tetszetős formát kölcsönöz. Jó rímek például:

Ki szorgalmasan inhalál,
Kerüli azt a kínhalál.

Érzékeny az epe tája,
Ártott a bab repetája.

Olyan szép a lábikrád,
Hogy a szívem vágyik rád.

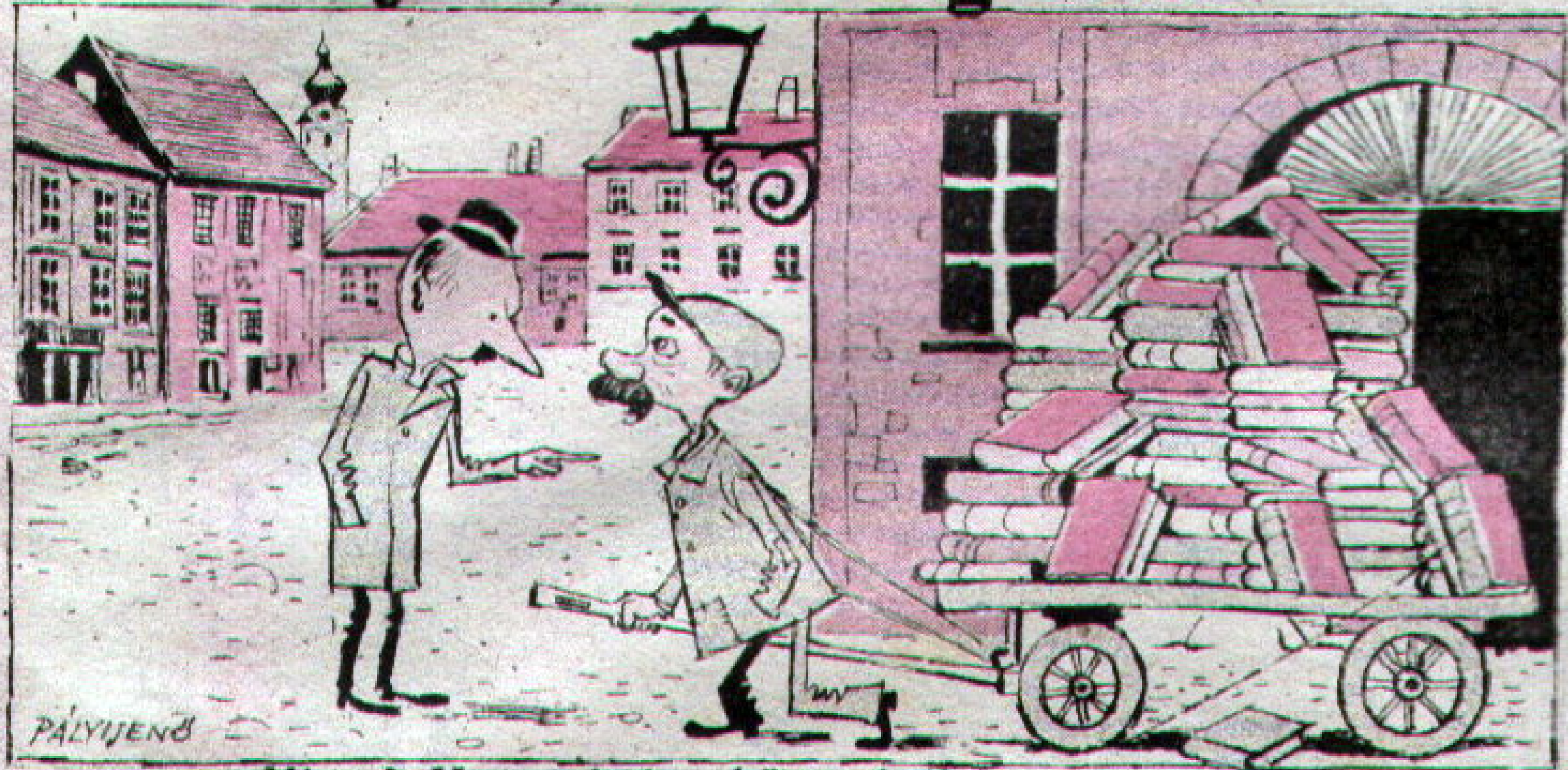
De ilyen és ehhez hasonló kedves rímek százszámra akadnak. Kérdjük tehát: boszorkányság-e verset írni, vagy sem? Ugyebár semmiesetre sem! Nem kell hozzá más, mint egy jól meghegyezett puha ceruza, tiszta papír és egy radirgumi (kezdők részére). Mindez fillérekért beszerezhető. A nagy elfoglaltság nem kifogás! Ha másként nem megy, szakítsunk ki az ebédidőnkből egy negyedórácskát!

Házifeladat: írjunk tíz pár jó rímet, öt alapeszmét és egy halhatatlan verset a jövő hétre. Fog az menni!

(Tessék? Hogy ez az oktató cikk esetleg félrevezeti a gyanutlan és jóhiszemű olvasót? Bocsánat, nem mi kezdtük.)

Tabi László

Sajnos, ez is megtörtént

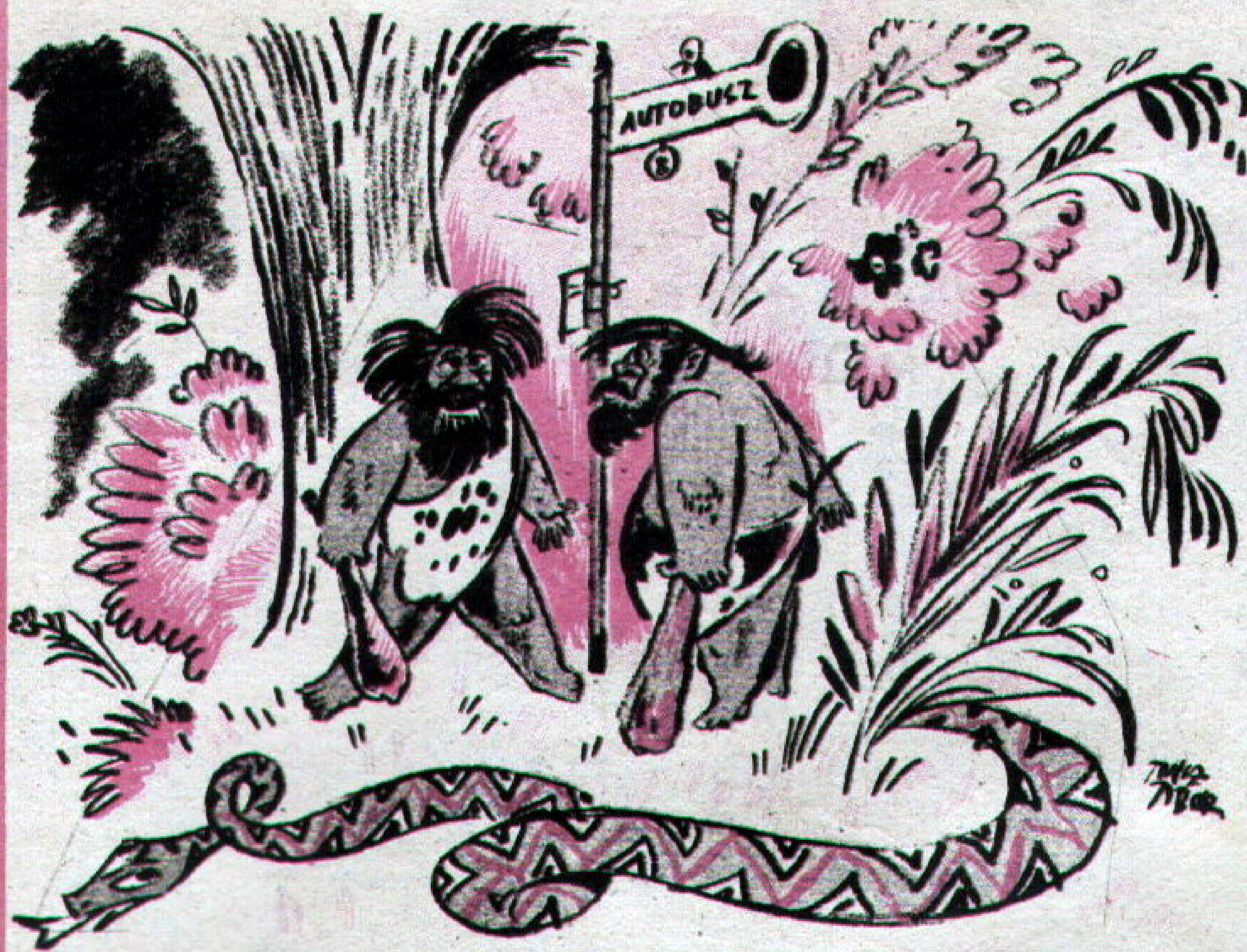
— Mi az? Hova viszi a könyveket?
— Megszüntettük a könyvtárat, mert helyet kellett csinálni a Pestről érkező kultúrmegbizottnak.

Germán istenek alkonya az Operában

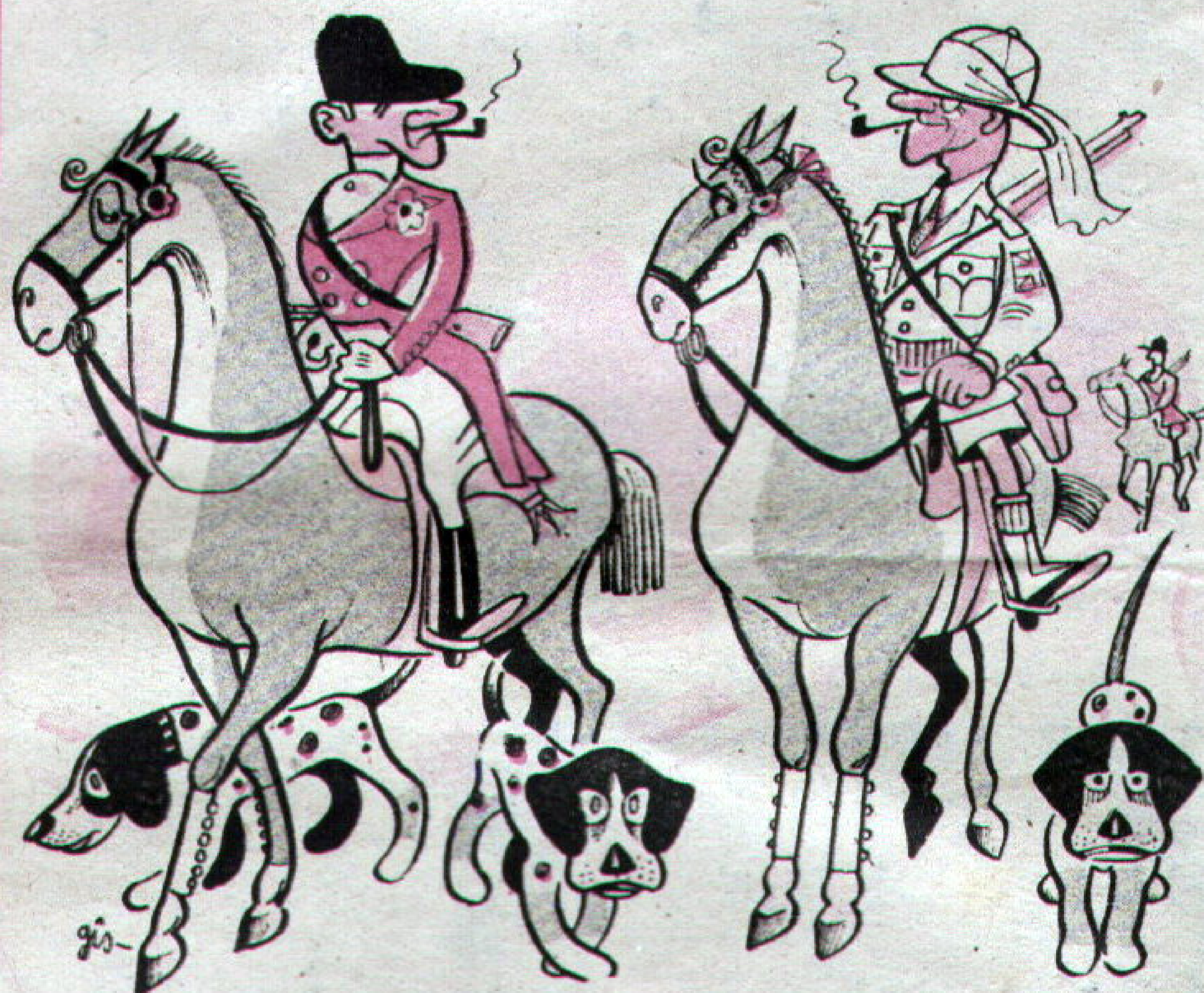
Wotan: Sajnálom, ügyelő úr, de az az érzésem, hogy a jövőben ritkábban fogunk találkozni...

Az őskorban

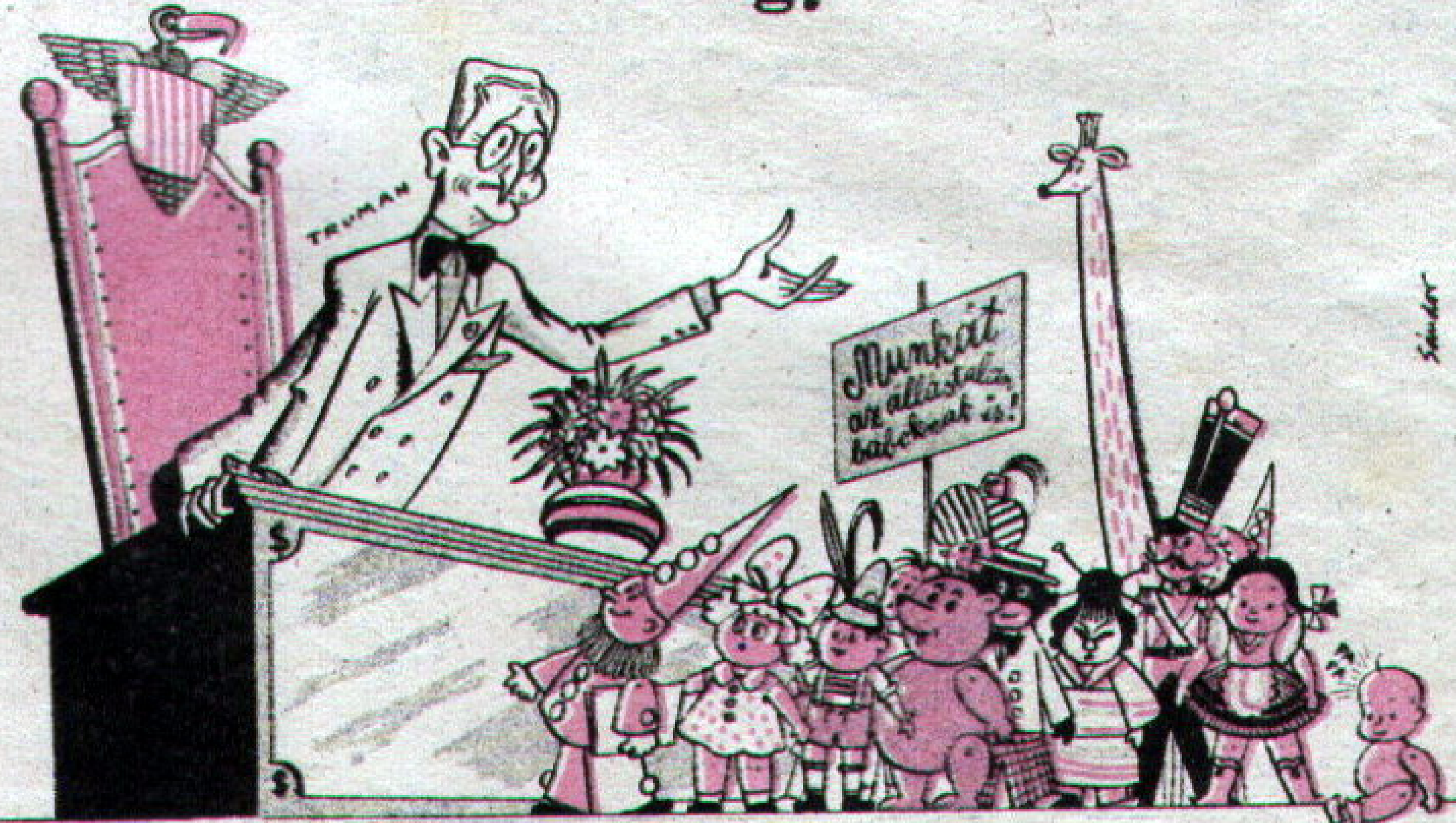
— Maga az autóbuszt várja? Várhat még vagy húszezer évet!
— Na és? Ráérek..

Két angol sportsman

— Hová, lord?
— Norfolkba, parforcevadászatra. És ön, lord?
— Én meg Burmába, embervadászatra.

Ő is csak egy ember

Truman: Nagyon sajnálom, hogy állás nélkül vannak, de nem helyezhetek el minden bábot a nyugatnémet kormányban.

Mozgókabarénk

az elmúlt héten a Record-gépgyárban és az óbudai Goldberger-gyárban tartott előadást. Másfélórás műsorunk során fellépett Kiss Manyi, Peti Sándor, Pásztor János, a Harsányi (Hurrikán) együttes, valamint lapunk rajzolóművészei és munkatársai.

Dámák az espressóban

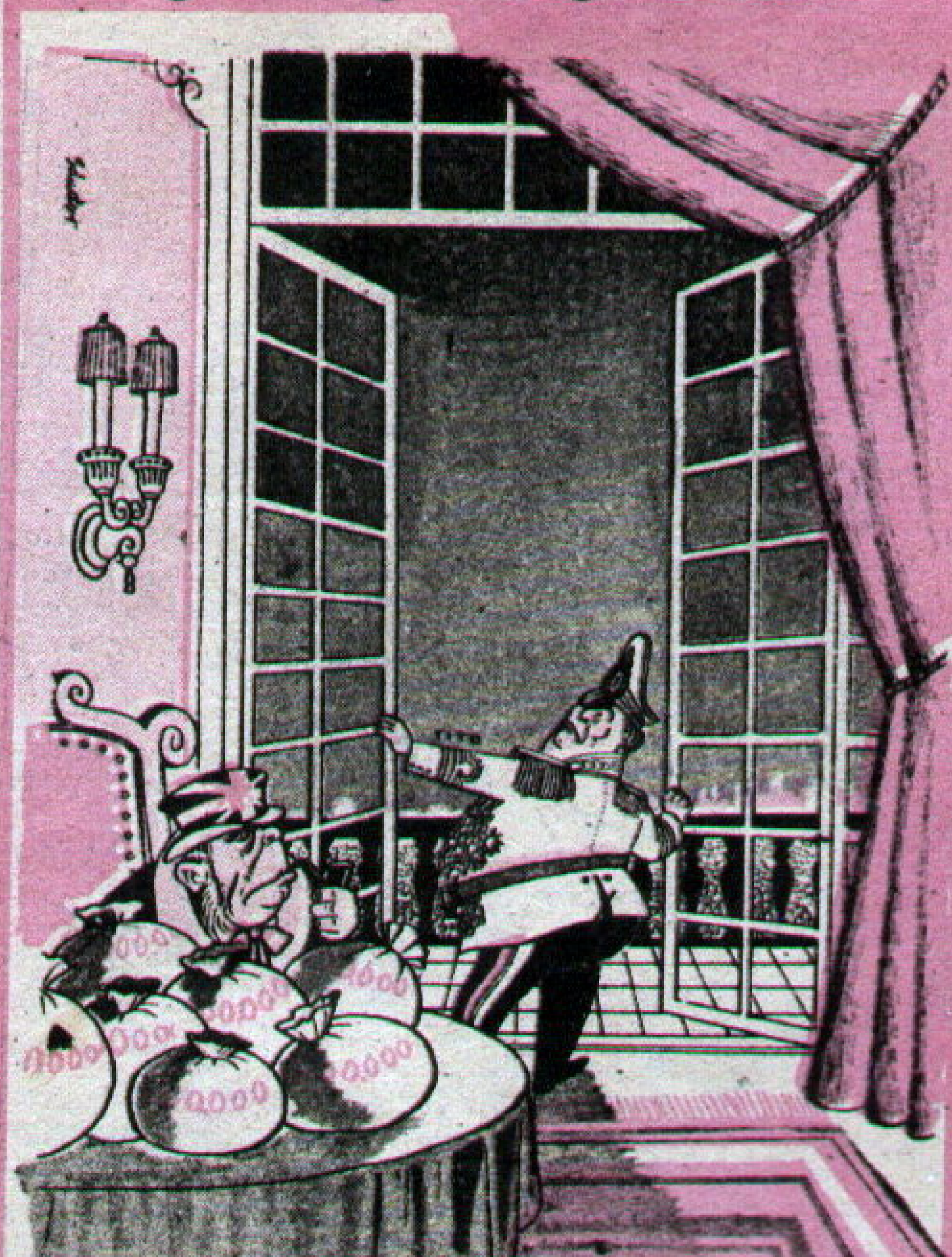
Két „előkelő úrinő" beszélget a belvárosi espressóban:

— Képzeld, szivem, — mondja az egyik, — az uram megtudta, hogy a Pistával flörtölök. Elfogta a legutóbbi levelét. Most mit csináljak?

A kettes számú úrihölgy egy percig tűnődve néz a cigarettája füstjébe, majd mélységes erkölcsi meggyőződéssel feleli:

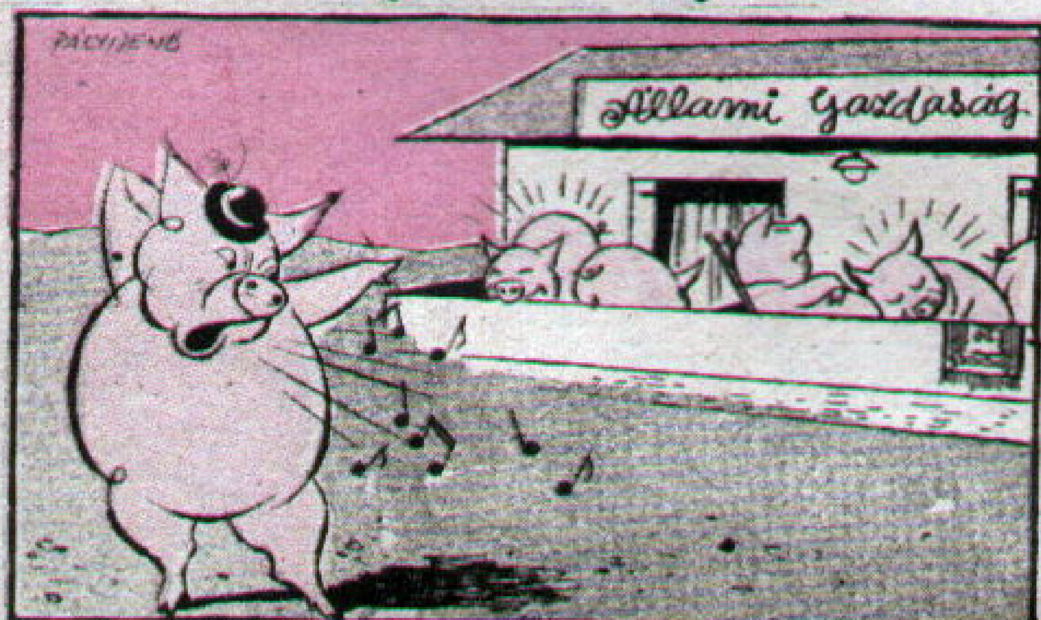
— Szivecském, itt már csak egyet tehetsz. Állj nyiltan az urad elé és őszintén tagadj le mindent!...

Angol támogatás Jugoszláviának

Tito: Az összeg stimmel, Mr. John. De, ha azt akarja, hogy félóránál hosszabb beszédet mondjak hazám függetlenségéről, adjon még húszezer fontot!

Minőségi állattenyésztés

Hej, minőségi šertésélet
Ez ám a szép élet,
Ha megunom magamat,
Magam is így élek!

DUETT

Dalai láma:

Az én nevem Dalai Láma,
A te neved Truman úr,

Truman:

Szeretjük mi egymást nagyon,
Fölöttébb és cudarul.

Dalai láma:

Kell-e Tibet, édes gazdám?

Truman:

Kell az nékem cefetül!
Gyertek be az én utcámba,
Hogy mondják azt tibetül?
Közös Tibet-USA-határt,
Banzáj, csinnadratta bum!
Egyelek meg, te kis Buddhus,
Well, om mani padme hum!

Dalai láma:

Beszéljünk a lelkiekről…

Truman:

Itt a csekkönyv, szentkomám!

Dalai láma:

Most már látom, ki a Buddha,
Kullogok a kend nyomán!

Truman:

Vándorol a lélek, tudja
Ezt a láma-náció,
Bujjál belém öcskös, ez az
Új reinkarnáció!
Megdicsőülsz még e héten,
Sugározni fog fejed,
Bidault, Bevin és a többi
Buddha közt lesz a helyed!

Dalai láma:

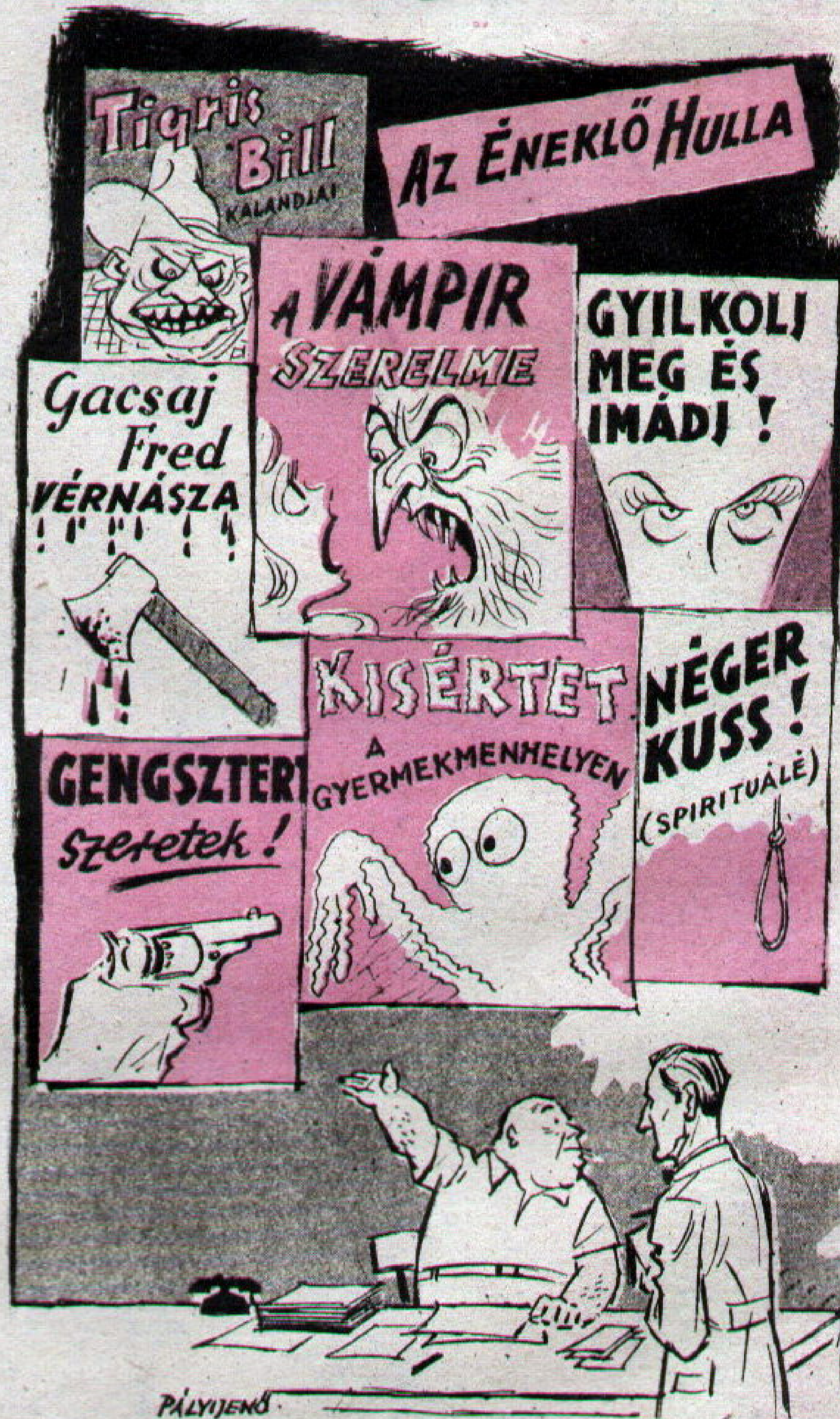
Elnök úr a Nirvánába
Mámorítja lelkemet,
De mi lesz, ha holnap a nép
Hátbarúg majd engemet?

Truman:

Akkor se félj, szentöcskös, mert
Akkor én teszek csodát:
Formózán Csangkájsek mellett
Te is kapsz majd egy szobát!

(gm)

Hollywood

— Mondja Mr. Fox, maguk kultúrfilmet egyáltalán nem gyártanak?

— Mi az, hogy egyáltalán? Hát ezek micsodák?!

Hangtalan Heti Híradó

A Koestlin-gyár zsebpalacsintát hoz forgalomba. Az állami szabászok elhatározták, hogy a divatos tavaszi zakón, a szivarzseb mellett palacsintazseb lesz.

Ez itt két ping-pong drukker. Az egyik nevet, a másik sír. Hogy lehet ez? Amelyik sír, az magyar, amelyik nevet az csehszlovák.

A munkásvonatokon ingyen teát osztanak. Ez a bácsi nem munkás, ezért nem száll fel, hanem megvárja a rumos vonatot.

Ez a reakciós bácsi nem megy el a Magyar Östörténeti Kiállításra, mert őt nem érdekli egy olyan ország multja, amelyben neki nincs jövője.

Namármost Hugónál lehet keresni!

Namármost Hugó igazi neve Nagy Hugó, de ismerősei, üzletfelei Namármostnak nevezik, mert minden második szava ez:

— Namármost, ha csak huszat ad el naponta…

Vagy:

— Namármost veszi a ragasztót és rákeni a zoknira

Apróhirdetés útján kerültem hozzá. Azt olvastam, hogy naponta 80 forintot kereshetek, ha felkeresem irodáját.

Felkerestem. Először a csodafenőt mutatta meg.

— Négy forint egy csodafenő. Én kettőért adom. Namármost, ha csak negyvenet ad el naponta, máris megkeresi a nyolcvanat. Azt kell mondani, hogy egy pengével egy évig lehet borotválkozni.

— És ez tényleg csodafenő?

— Persze. Csoda, hogy el lehet adni. A VII. és VIII. kerületbe azonban ne menjen, ott megverik. Lázasan keresik azt a kollégáját, aki eladta nekik a csodafenőt. Pedig nem is svindli, csak rosszul fennek vele.

— Miért ? Lehet vele jól is fenni?

— Lehet, de még én sem jöttem rá, hogyan.

— Nem fél, hogy lecsukják?

— De nagyon! — vallotta be. — Mentségemül szolgáljon, hogy ennek a fenőnek fenni kellene, de a fenőnek sem fen. Parancsol belőle? Nem? Akkor talán a csodazoknistoppolót. Egy forintért adok egy tubus ragasztót, bekeni vele a zoknin a lyuk környékét és elkeni. Így lehet cérna és tű nélkül stoppolni. Kettőért adja. Namármost, ha csak 80 darabot ad el, akkor is megkeresi a nyolcvanat.

Gyanakodva kérdeztem:

— És ez valóban stoppol?

— Hogyne! Igaz, néharáragad a lábra, de ha a színe olyan, mint a zoknié, akkor nem venni észre, hol a láb, hol a zokni. Namármost adhatok csodakártyát is. Maga fogad az utcán a járókelőkkel, hogy megtalálja az eldugott makkhetest.

— És ha nem találom meg?

— Lehetetlen. Mindegyik kártya makkhetes. Namármost, ha csak másfél órán át fogad az emberekkel, máris megkeresi a nyolcvanat.

— Mondja, miért nem végez rendes munkát? Látom, ötletei vannak, egészséges ember és mégis ilyen link üzletei vannak. A munkához mindenkinek joga van. Vegyen részt az építő, alkotó munkában és akkor nem kell félnie a börtöntől.

Két hét mulva találkoztam vele az Oktogonon. Kis asztal mögött állott:

— Namármost — szónokolta — a nyakkendőt egyszerűen ráakasztjuk a gallérra. Nem kell összegyűrni, megcsomózni, mégis szépen meg van kötve.

— Látom, nem fogadott szót — szidtam össze.

Nem válaszolhatott, mert engedély nélküli árusításért elvitték. Hallottam, amikor a rendőrnek magyarázta:

— Namármost, ha nem veszik észre, hogy már ültem, akkor nyolcnapi fogházzal megúszom…

Palásti László

TÖRTÉNELMI VIHAR ÁZSIA FELETT

Ludas Matyi AZ ÜZEMBEN

Oti Ottó levele

Tisztelt Ŀ. B.!

Nem tudom mire vélni az állandó molesztálást azokkal az Oti-ellenőrökkel. Képzelem, miket összefecsegnek rólam. Nem mondom, nem mindig vagyok otthon, mert vagy a kórházban, vagy a patikában kesergek szomorú sorsomon. Az, hogy a multkor a kocsmában zsugáztam, enyhe túlzás. Tudniillik kiújult a kadariózusom és összeestem az utcán. Mire néhány irgalmas szamaritánus becipelt a „Nyuzott Kandur"-ba. Itt még haldokolva sem nézhettem, hogy adu ász, plank tíz a kézben és nem takar a János. Átvettem.

Alig, hogy jobban lettem, jött az Oti-ellenőr és hazatámogattam őt hozzánk. Nagyon magyarázgatott, de kérdem én, mit keresett ő a kocsmában? Nekem ne magyarázza, hogy nem illik zsugázni, a beteglátogatás csak ürügy volt, hogy megigyon két deci szódát. Az a nyomorult Krecsmár biztosan azt is mondta, hogy a betegágyon kívül mellékfoglalkozásom is van. Hát igen, van. Mivel úgyis meghalok, használt ruháimat adogatom el s az árát félrerakom koszorúra. Ki venne koszorut máskülönben? Viszont a táppénz olyan kevés, hogy kénytelen vagyok a koszorupénzhez nyulni. Még szerencse, hogy a családnak nem adok egy vasat sem. Azt hiszem, szükösen élnek. Hát nem emiatt fog a szivem meghasadni?

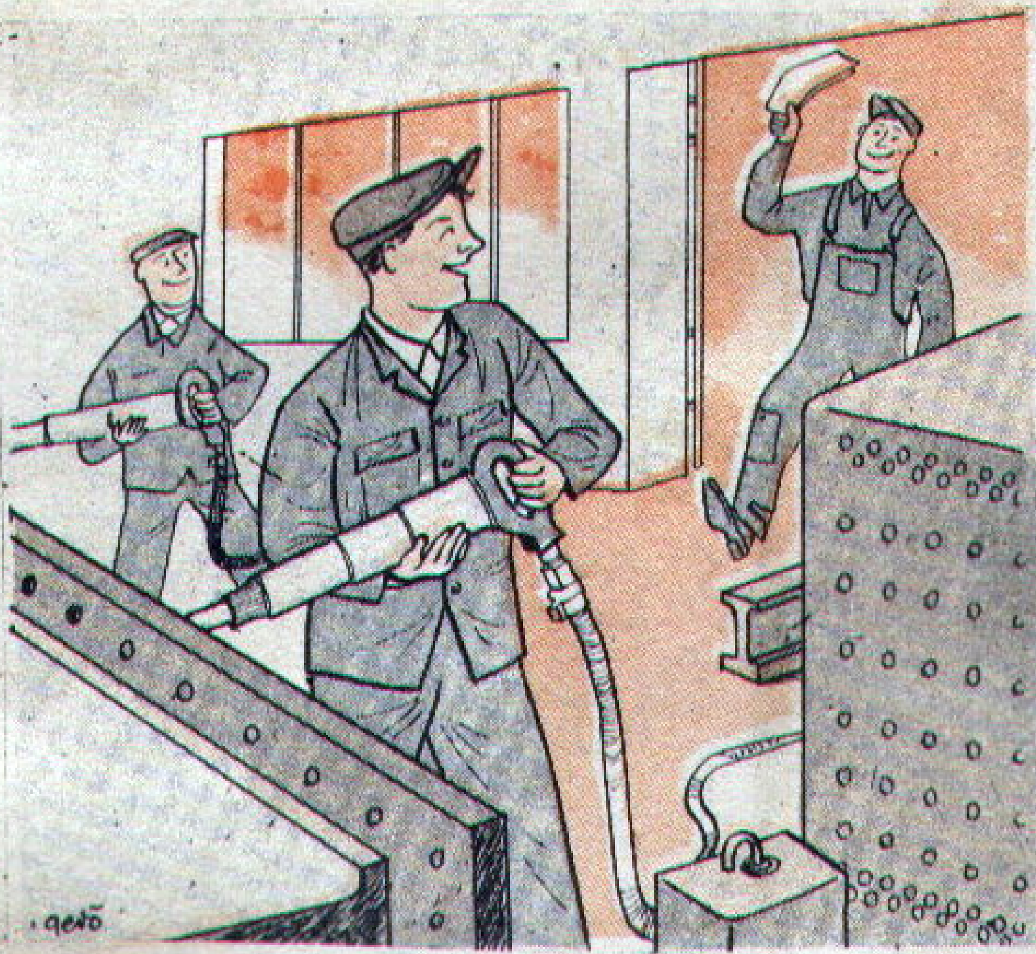
Ami egészségi állapotom illeti, arról jobb nem beszélni. Naponta félliter vért köpök, már két hete tüdő nélkül lélegzem s egy rongy van, egy rongy van a szivem helyén. Egyébként koporsóban alszom, hogy megszokjam az örök fekhelyet.

Mindazonáltal nem ártana, ha küldenének egy kisebbnél nagyobb csomagot, hogy kioszthassam a környék szegény gyermekei között. Elsősorban pálinkára, cigarettára gondolok, de ne valami gyönge vacakot küldjenek. Még többet is irnék, de hirtelen halálos görcs költözött minden tagomba. (Pénzt kért a feleségem) és utolsókat rugdalva befejezem levelem.

Soraim zárva, csomagot várva, mennyországba röpülésig vagyok hivük

Oti Ottó
élbeteg és munkaundorista.

Aminek nem szabadna lennie

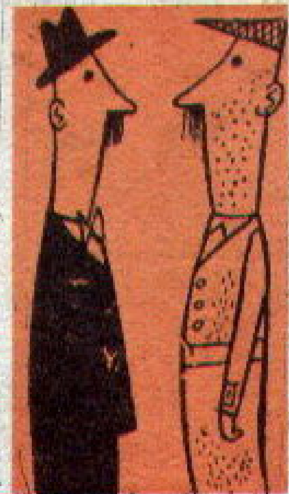

— Lejött az újítás, Kovács elvtárs, jóváhagyták!
— Ja, ez az, amit még az öregapám nyujtott be 1949-ben.

— Idesüss szaki! Benne vagyok ebben az ujságban, mint élmunkás dolgozó!
— Idesüss szaki! Én meg benne vagyok ebben a könyvben, mint élmunkás telefonelőfizető!

Akire nem hasonlít, ne ismerjen magára

Kikinda elvtárs és Kikinda úr nem két különböző személy, ne tessék félreérteni. Kikinda elvtárs azonos azzal a Kikinda úrral, akit a Sándor-utcában valaha tisztességes polgárnak tartottak. Ő volt a kispolgár a nagy bajokkal. Ma a bajok elmúltak, csak a kispolgári hagyományok és a tétovaság maradt vissza. Ami nem is olyan kis baj. Pillanatnyilag Kikinda elvtársban két lélek is tanyázik. És miután már tudja, mi a dialektika; vezető elvtárssal szemben jaj de nagyon elvtárs, szürke taggal vagy pártonkívülivel szemben ő az éppenhogy elvtárs. A párttitkárt például három „szabadsággal" is megtiszteli és még az öklét is levegőbe emeli úgyvalahogy.

— Hogy van Kikinda elvtárs? — kezel le vele a titkár s megáll egy pillanatra.

— Ó köszönöm, már szemináriumra is járok, éjjel-nappal tanulok, önmagamat nevelem, helyes útra terelem és ha lehet, komoly pártmunkáért esedezem.

Alighogy elköszönt a titkár, Kikinda elvtárs azon rágódik, okosan szerény volt-e, tetszett-e, jó volt-e, eh, egye meg a fene.

Ha kisebb kaliberű taggal találkozik, alábbhagy a láza.

— Szabadság! — köszönnek neki.

— Az kéne, meg egy kis meleg, — mondja rá, cinkosan nevetve és hátbavágja Kalmár elvtársat. Aztán rákezd néhány antidemokratikus viccre (elvégre elvtársak vagyunk) és rákezd a siránkozásra.

— Uram, — mondja, — nehéz az élet, az életem. Na jó, keresek ezer forintot havonta, de nem minden az anyag, mint a materialisták mondják, hehehe. Uram, az én eszem mindig a művelődésen járjon? Uram, pardon, szabadság vállalatvezető elvtárs, uram, én egyszerű ember vagyok. Szeretem a pacalpörköltet, Török Rezső-könyveket és ha elmegyek a templomba, megnyugszik az én lelkem. Uram, mondja, hogy mit összetanulok mostanában, á szabadság, oktatási felelős elvtárs.

Az oktatási azt mondja:

— Kikinda elvtárs, nagyon gyéren látogatja a szemináriumot. Helyes ez?

— De uram, izé, elvtársam, hallatlan rágalom. Majdnem minden héten ott vagyok, hogy csöpögjön lelkembe a marxizmus. Nálam alásan gyönyörű ideológiai képzés folyik. — Mikor elmegy az oktatási, azt mondja:

— Látja uram, most hallhatta elvtársam. Nekem azt mondja, hogy nem járok a szemináriumba. Látja, uram, ilyen egy elvtárs élete. Hát szabadság, uram, roppantul örvendtem. Szabadság elvtársam, kézcsókom a kedves nejének.

Nagy S. József

MHK-mozgalom a Salzmann-gyárban

Eredeti módon próbáznak a Salzmann-gyár egyes dolgozói. Hogy az MHK délutáni szabadidejük rovására ne menjen, a munkaidejükből csipnek el valamicskét.

Késő reggel, mikor a megrögzött dolgozók már gyúrják a hazai ipart, hatalmas lendületet vesz a nemes torna. A javíthatatlan MHK-zók ilyenkor villamosok, buszok után futnak, egyikről ugrálva a másikra és sulykot vetnek, illetve súlytalan hazugságot dobálnak az übé, a művezető és hasonló ellenségek arcába.

Slágerszámuk a marathoni távolmaradás — az elkéső hazamegy és az öreganyját beküldi beteglapért. Van aztán még jónéhány különleges szám, de sokra nem lehet velük menni. Azok, akik fantasztikus módon szabadidejükben próbáznak, beadvánnyal fordultak a minisztériumhoz, hogy a reggeli próbázók számára változtassa meg az MHK címét. Ajánlott elnevezésük: Munkába, Hivatalba, Későn. Érdekes megemlíteni azt is, hogy a reggeli próbázók között egyetlen élmunkást, kiváló munkást sem lehet találni. Nem meglepő??? Nem meglepő?

Egyébként lapzártáig a Munkába, Hivatalba, Későn (MHK) mozgalommal kapcsolatban az übé döntéseivel ellentétben a miniszter jóváhagyása még nem érkezett meg.

(Salzmann-gyári faliujság nyomán.)

Egy bürokrata töprengései

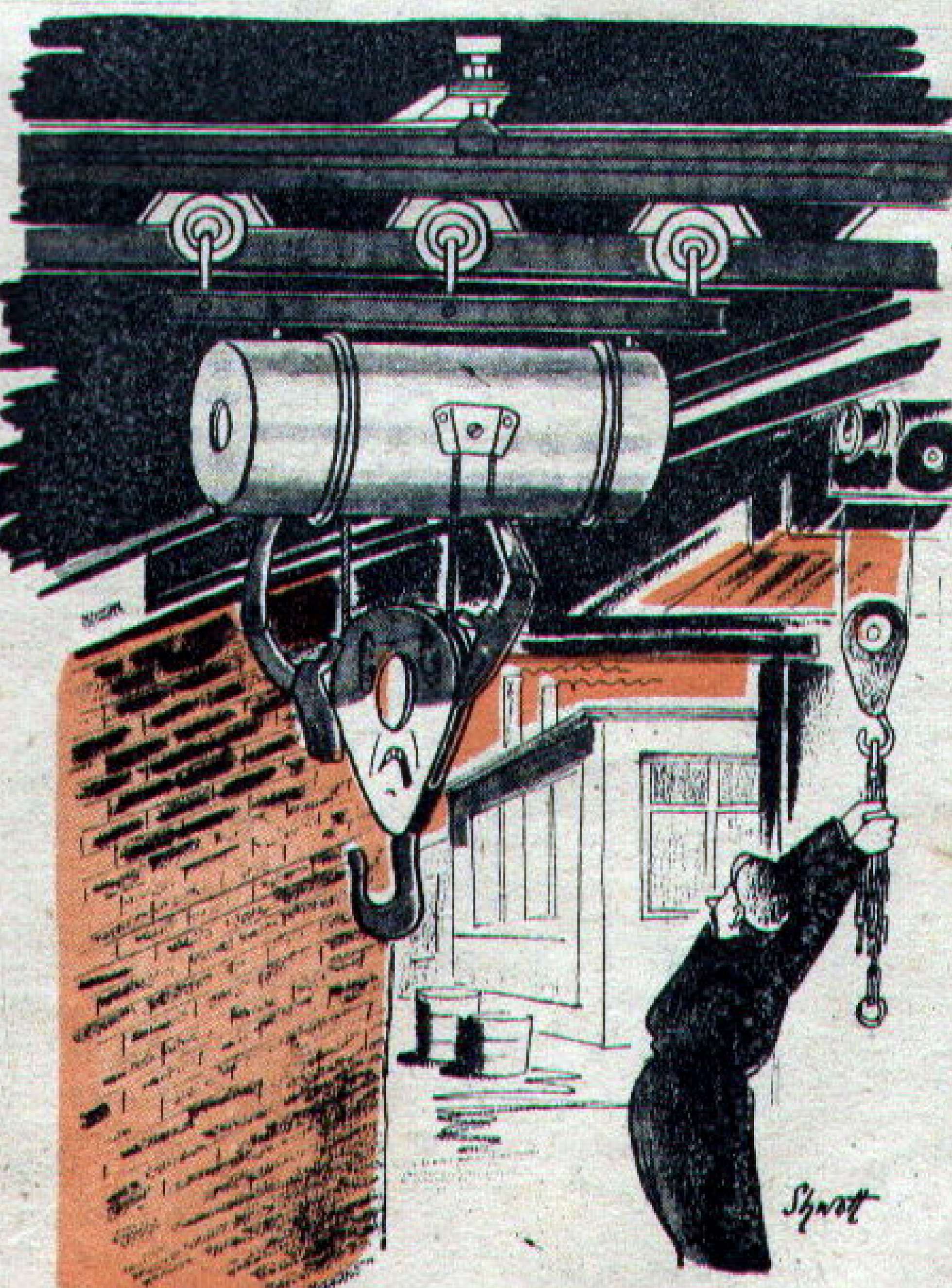
— Hová is tehettem az akták gyors elintézéséről szóló javaslatomat?!...

December — február

— Gratulálok Kovács elvtárs! Hallom, hogy kétezer százalékot teljesített Sztálin születésnapján. De hogy lehet az, hogy most se maradt sokkal alatta?
— Úgy, hogy nemcsak a születésnapján tisztelem Sztálin elvtársat.

A futódaruk leszállítása helyett folyton szállítási határidőmeghosszabbítást kér a Könnyű Vasszerkezetek Gyára

— Darumadár, ha elszállsz dél felé!..
— Nem szállok el, csak holnap dél felé, mert határidőmeghosszabbítást kaptam...